38. ÉVFOLYAM, 47. SZÁM Ára: 3,– Ft 1982. NOVEMBER 25.

Ludas Matyi

Mivel pótolhatnánk a hiányzó gyógyszereket?

LUDAS FÓRUM A 8–9. OLDALON

– Azt hiszi, azért drágult meg az áru, mert jobb lett a minősége.

Fő a fő?

Közhírré tették, egyes vállalatok miféle-fajta egyéni munkaalkalmakat kínálnak a tanév közben a főiskolásoknak, egyetemistáknak. Jó dolog ez, többhasznú, kell a munkaadónak, kell a diáknak, mert pénzt keres, no meg az életet is kóstolgatja. Meg kell adni, hiteles ízelítő ... Lám, végzős műegyetemista szakmai ismereteit hasznosítva műszaki gyakornoknak már 18 forintos órabérért is elhelyezkedhet, közgazdászjelölt, kezdő tervkészítőnek 16-tól 18 forintig, ezzel szemben segéd- vagy betanított munkásként csekély 20–22-ért szürkeállományát pazarul pazarolhatja.

Más. Tavaly egyik nagyvállalatunk pályázati felhívása csábítgatott az egyetemi hirdetőtáblán, hogyaszongya: elemző közgazdászt keresnek, felléptidíj havi háromezer kettő. Kiemelkedő (!) tanulmányi eredmény esetén – tessék (a diplomába) kapaszkodni! – háromezer-három!! Nem is kellett a sorok között olvasni, ebből bárki gólya-fia vagy másodharmadéves megtudhatta, érdemes tanulni, íme, a jó elnyeri méltó büntetését.

Más. Mesélik, egyetemi felvételi vizsgán nemrég egy jelölt-jelölt megvallotta: azért készül műszaki pályára, mert szereti az autókat. Szegény fejét megsajnálták, mondták neki, ott helyben, ha szereti hát szeresse, de akkor menjen ide meg ide, szóval evezzen jobban fizető vizekre.

Más. Egyesek sírnak-rínak, vészharangot kongatnak, hogy kétféle ember van, az egyik a diplomás, a másik aki talál is. Hogy nincs vonzása példának okáért egyes műszaki pályáknak, régen a felvételiken a tanárok még vígan válogathattak, ma már állítólag elegendő, ha a jelölt urak (hölgyek) későbbi professzoraik köszönését fogadják.

Visszatérve a tanév alatti munkaalkalmakra, jó lecke ez, jó iskola, kész recept, okulás a diáknak a továbbiakra. Megtanulhatja: ha az eszét használja – nem az eszét használja. A 22-es csapdája. Mármint a 22-es órabéré. Ennyit keres.

Más.

Münz András

A kenguru sapkája

Ön azért egy kicsit túloz, asszonyom.

A házban, ahol ön lakik (Sashalom, Kolozs köz 9.) mindenki kapott egy fénymásolt, fenyegető felhívást a Lakóbizottságtól. (Tudom, hogy kis l-lel kellene írni, de nem merem, a továbbiakból kiderül majd, hogy miért.) Idézi a körlevél a Fővárosi Tanács rendeletét, miszerint minden lakó köteles tartózkodni a többiek nyugalmát zavaró tevékenységtől, zajongástól, botrányokozástól. A szabályt áthágók ellen a Lakóbizottság „kemény intézkedések foganatosítását" helyezi kilátásba. És ez még nem minden. Hadd idézzem az utolsó mondatokat: „*A jövőben rendkívüli szigorúsággal fogunk eljárni! Időnként pontozzuk a lakók, a lakóközösségek, családok magatartását, érdemeit, s ennek megfelelően járunk el!*"

Így kell eljárni, úgy kell eljárni, a Lakóbizottság tudja, hogy kell eljárni – dúdolom magamban a kedves gyermekdalt, de csak féltemben teszem, mert mit tagadjam, az én közéleti-őrmesterek fenyegetőzésein megedződött szívem is megremegett egy picit, a körlevél olvastán. Abban viszont túloz ön, asszonyom, aki a felhívást hozzám is eljuttatta, hogy „őserdei módszernek" nevezi ezt az egészet. Akkor ön nem tudja, mi folyik az őserdőben! Hadd mondjak erre egy tanmesét.

Az oroszlán és a tigris unatkozik: jó volna valami kis botrányt csinálni. Véletlenül épp arra jön a kenguru. A tigris máris előáll az ötlettel: verjük meg ezt az ugráló erszényest. Jó, jó, de mivel kössünk bele? Kérdezzük meg, van-e sapkája? Ha azt mondja, hogy nincs, akkor megverjük. Ha van, akkor is. A tigris máris odaszólítja: hé, te erszényes, van neked sapkád? Nincs – feleli az ártatlanul, gyanútlanul. A két fenevad erre szó nélkül nekiugrik és elveri. Másnap megint unatkoznak, s a tigrisnek megint nincs jobb ötlete: verjék meg a kengurut. Jó, jó, mondja az oroszlán, de legalább találjunk ki valami más ürügyet. Kérjünk tőle egy cigarettát, s ha filterest ad, akkor azért verjük meg, ha filter nélkülit, akkor azért, javasolja a tigris, és már szólítja is a kengurut: hé, te ugrálós, adj egy cigarettát! Filterest parancsolsz, vagy filter nélkülit? – készségeskedik a kenguru. A tigris meglepődik, kissé elbizonytalanodik, majd mérgesen odafordul az oroszlánhoz: te, ennek megint nincs sapkája!

Így megy ez tigriséknél, asszonyom, ezzel szemben ön nyugodtan járhat-kelhet a Kolozs közben sapkában, vagy anélkül, filteres cigarettával, vagy filter nélkülivel, nem kell attól tartania, hogy a Lakóbizottság elkapja és megveri. Testi fenyítést nem helyeztek kilátásba. Egyelőre, legalábbis. Ők csak pontoznak, striguláznak. S viselkedésétől függően kerül majd az ön neve mellé pont, pont, vesszőcske ...

Erről jut eszembe: milyen érdekes, hogy a gyermek alkotó, szelíd, szép fantáziája a pont-pont-vesszőcskét is embernek látja, míg sok felnőtt, lakóbizottsági – és más hatalmi – magaslatokról, a maga begyomosodott fantáziájával az embert is pont-pont-vesszőcskének véli.

Igyekezzék magát jóba foglalni, asszonyom, s akkor – kellő piros pont esetén – még valami ajándékot is kaphat az édes jó Lakóbizottságtól: szaloncukrot, aranydiót, szentképet. De ha sok lesz a fekete pontja, december 6-án a Lakóbizottsági Krampusz virgácsot rak a csizmájába!

Bár ahol a pontokat a lakók kapják, a vesszőcske a Lakóbizottságot illetné ...

Radványi Barna

FEJLŐDŐ FALU

– Tudják, hány nagyvárosnak nincsen jégpályája?!

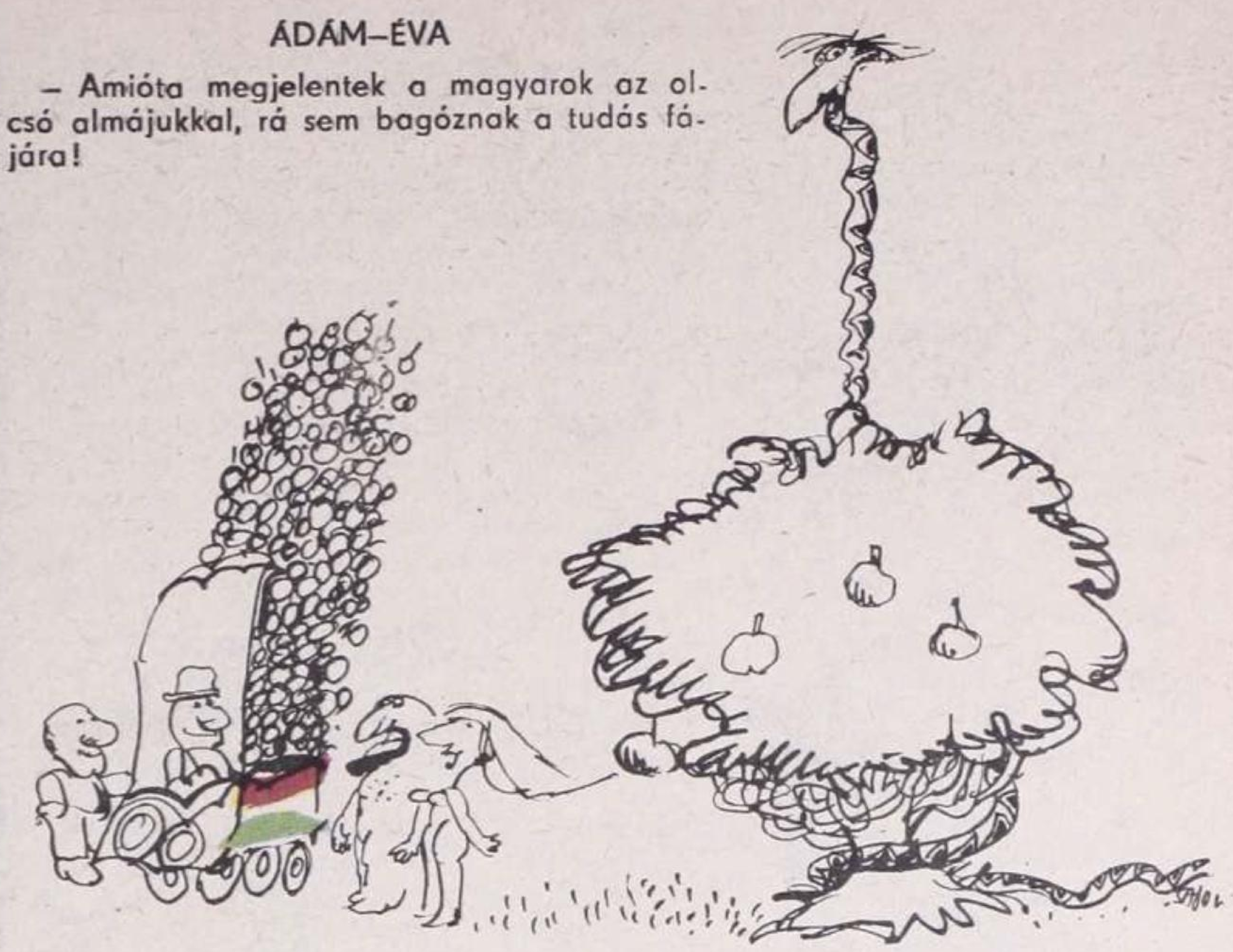
H_2O

– Veszünk két Hubit, meg Olaszrizlinget!

ÁDÁM–ÉVA

– Amióta megjelentek a magyarok az olcsó almájukkal, rá sem bagóznak a tudás fájára!

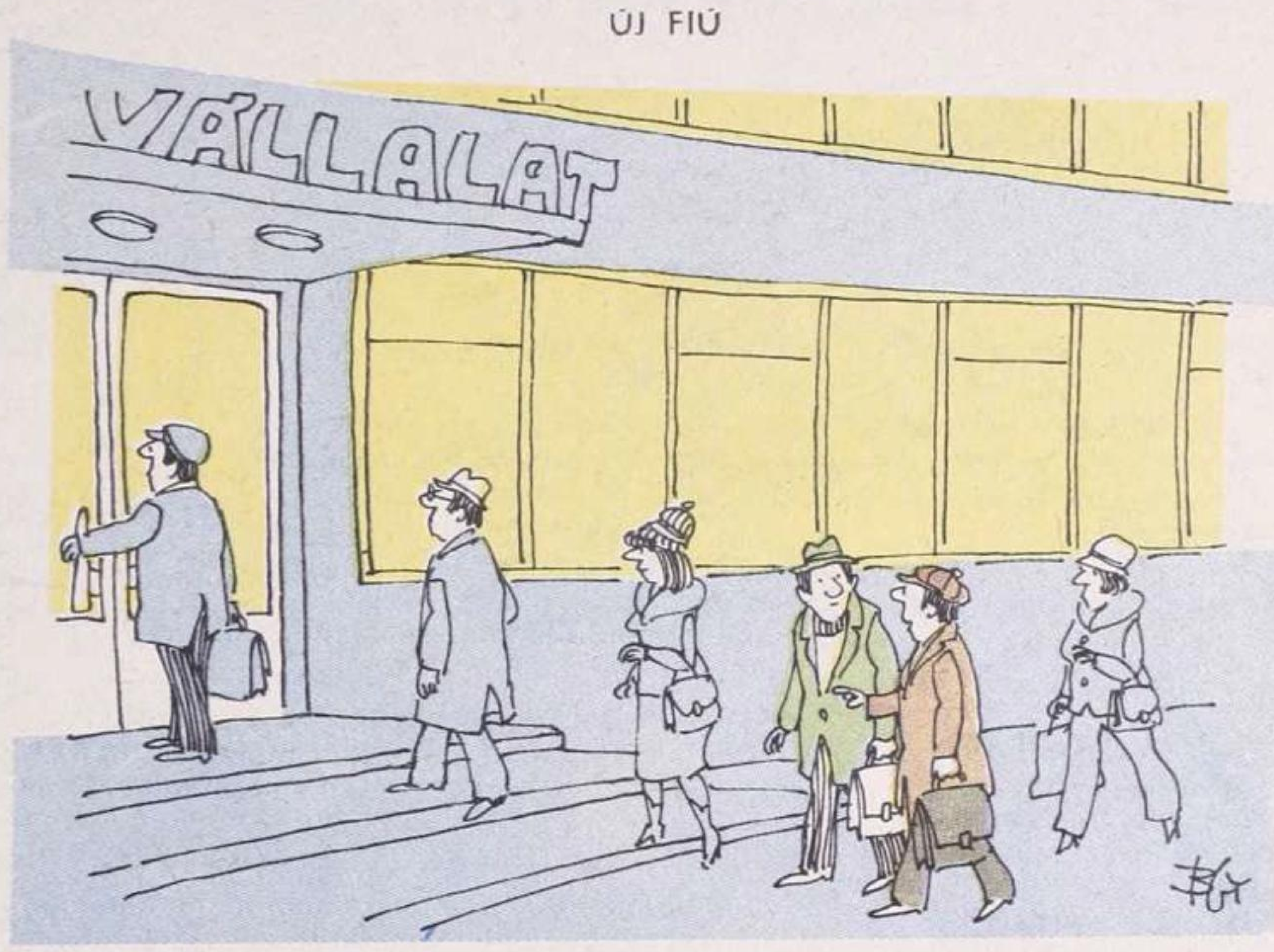

JUTALOMOSZTÁS UTÁN

– Én ezt kaptam, ezért mit ad?

ÚJ FIÚ

– Csak azt mondd meg, hogy itt politikailag érdemesebb fejlődni, vagy szakmailag?

NEVELETLENEK

Özvegy Mittfog Ágostonné lakásán megcsörrent a telefon:

— Szia, Micus! — kiabált a telefonba doktor Snájdigné. — Jössz az Operába? Van két zsugám.

— Köszi! — kiabálta a másik is. — Ki jön még?

— Csomóan! Nagy banzáj lesz!

— Jönnek a fiúk is?

— Sándornak lumbágója van, nem tud felkelni, de jön Hadastyán, Góc és Hűvös. Fél hétkor az Emke aluljáróban!

Özvegy Mittfogné már negyed hétkor az aluljáróban volt, hosszú estélyi ruhában, hermelin belépővel a vállán. Közvetlenül utána érkezett doktor Góc, szmokingban, hófehér sállal a nyaka körül.

— Isteni szerelésed van — mérte végig Mittfognét. — Az utódodtól kaptad?

— A fiamtól — bólintott Mittfogné —, klassz fej. Mi lesz este?

— Valami bemutató — vigyorgott Góc —, de jó kis heccnek ígérkezik. Én elhoztam a sztetoszkópomat, ha abba belefújok, olyan hangja van, mint egy hajókürtnek.

Rövidesen együtt volt a társaság, hét előtt tíz perccel már a nézőtéren ültek, a földszint első soraiban, bérleti helyeken. Hadastyán már előre csattogtatta a műfogsorát:

— Direkte új elemet vettem a hallókészülékembe, ha jól felcsavarom, vékonyan sípolni fog a pianóknál!

Tökk Ottilia kukkerral nézegette a nézőteret:

— Sok a fiatal — jelentette vigyorogva —, jól felzrikáljuk őket! Kopj le, öcsi! — szólt végszóra egy, gimnazistaforma fiatalemberre, aki a mellette levő üres székre ült volna le, miközben a nézőtér lámpái kialudtak.

Egy felvonáson át még csak tűrtőztette magát a társaság, a második felvonás közepén Hűvös hatalmasat trombitált a zsebkendőjébe:

— Mindjárt elbőgöm magam — jelentette ki félhangosan —, utoljára a nővérem rendezett ilyen jelenetet, mikor az ágynemű között megtaláltam a pálinkásüvegjét!

Élénk röhögés méltányolta szavait, Snájdigné, akinek húsz éve tüdőtágulása volt, alig kapott levegőt. A nézőtérről több fiatal zenerajongó pisszegett. Tökk Ottilia oldalba bökte Góc doktort:

— Szóljon már a zenekarnak, hogy halkabban szóljanak. Így nem lehet aludni!

Góc doktor, válaszképpen mutatóujját a fülibe dugta és a fejét oldalra billentve így szólt:

— Megpróbálom a hangjegyeket kirázni a fülemből.

Az egész társaság kuncogott, vihorászott. Az idős jegyszedőnő felháborodva szólt rájuk:

— Neveletlenek!

Snájdigné kinézett rá:

— Holnap küldjed be hozzám az édesapádat! — mondta. Hűvös felnyerített a röhögéstől.

Felvonás végén elszabadult a pokol: özvegy Mittfogné a szék bársony ülésére felugorva, két ujját nyelve alá szorítva, éleset füttyentett. Gőz doktor szmokingja zsebéből fütyülőket osztott szét. Hadastyán brekegett, Hűvös egy szék karfáját próbálta kitörni. Gőz doktor meg is ijedt egy pillanatra:

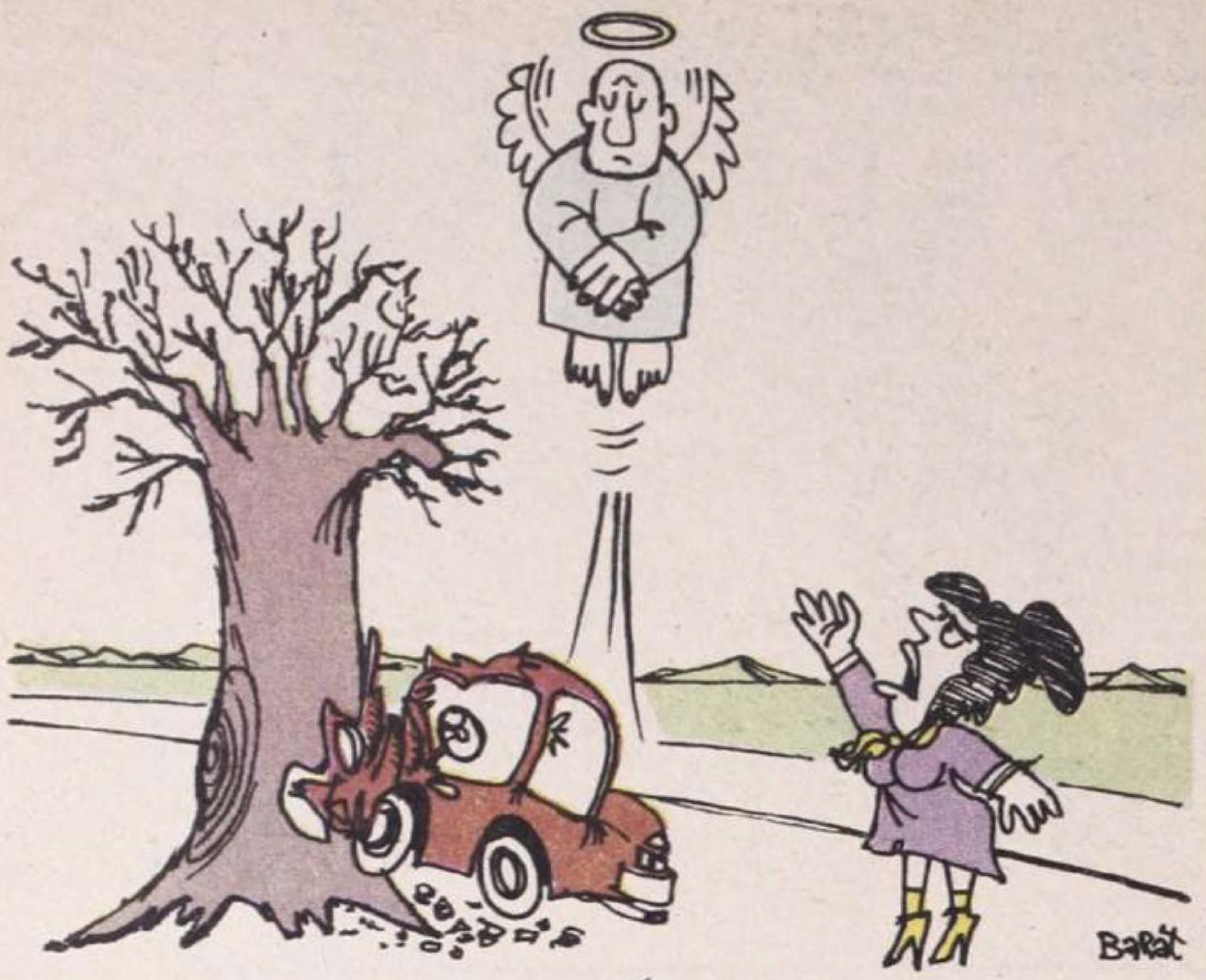
— Ne csináld! — szólt aggodalmasan Híreshez. — Hátha meglátnak a zsaruk!

— Zsaruk? — hadonászott Híres széles jókedvében. — Ne féljél, tudod hol vannak a zsaruk? Az OMEGA-koncerten!

És akkorát rúgott az orkeszter bársony-mellvédjébe, hogy csak úgy döngött bele a zenekari árok.

Somogyi Pál

MINTAFELESÉG

– Jenő, dobd le a CSÉB-tagsági könyved!

– A férjem azelőtt is ronda volt, de legalább a nyugdíja volt szép!

SZILÁNKOK

ŐSZINTESÉG

— Tessék mondani, ha most feladok egy táviratot Pestről Ceglédre, mikor érkezik meg?

— Csak annyit tudok mondani, hogy még az idén.

SZNOBOK

— *Kovácsék a tíz deka parizerből álló vacsorájukhoz is szmokingot és nagyestélyit vesznek fel.*

REMÉNY

— Minden héten írok egy szerelmeslevelet. Egyszer majdcsak találok valakit, akinek elküldhetem.

FIGYELMEZTETÉS

— *Óva intelek attól, hogy belém szeress, mert viszontszeretlek és akkor jól nézel ki.*

IDEGORVOSNÁL

— Minden éjjel azt álmodom, hogy elfelejtettem lefeküdni és ébren vagyok.

LEVELEZÉS

Szexuális problémájára lapunk hasábjain válaszolunk, de másik kérdésére: „Hogyan tegyünk el szilvalekvárt télire?" — kényes, bizalmas jellege miatt levélben küldünk választ.

CINIZMUS

— A tehetségtelenség önmagában kevés. Egy kis szerencse is kell az érvényesüléshez.

JELENTÉS

Az építkezés befejezésének elhalasztása tervszerűen folyik.

JÓSZÍVŰ HORGÁSZ

— Egy tízkilós harcsát foghattam volna, de elengedtem szegényt, hátha családfenntartó.

RÁMENŐS MAGYAROK

— *Olyan helyzetet szeretnék teremteni, mellyel a gyámoltalan Pista kénytelen lenne visszaélni.*

Galambos Szilveszter

Fogászati hónap, 1982.

— Anyu, miért habzik az apu szája? — Mert megint nem kapott fogkrémet.

FÜLÖP GYÖRGY:

NOSZTALGIA LEXIKON

ÚRI MURI

Ugrottunk a nagybőgőbe,
háborúba, csődbe, csőbe,
kiszámolná meg azt hamar:
hányszor ugrott be a magyar?

UDVARI SZÁLLÍTÓ

Hajdan e cím volt az pálma.
Mai kornak más az álma,
mily szép volna, s kecsegtető
az udvari sepregető! . . .

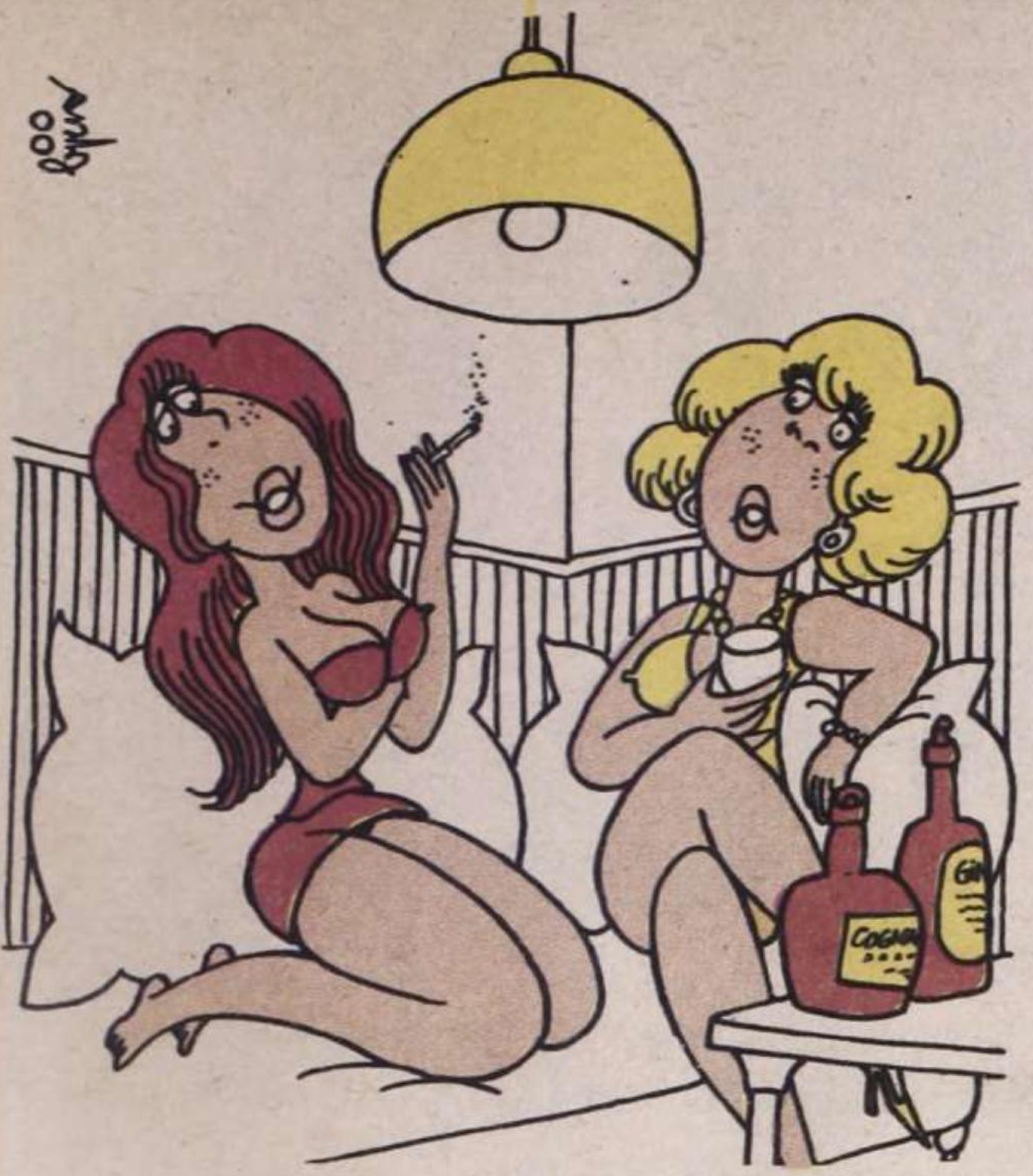

ÚRIKASZINÓ

Ahol nincs úr, nincs kaszinó.
Hanem azért, tanulj tinó!
Kaszinózni ma is lehet,
keress egy jó munkahelyet!

ÚRILÁNY

Úrilány, ha ki volt csípve,
csupa selyem, habos csipke.
Hogy lett ebből, Uramatyám,
folt a rojtos farmergatyán.

– Elhatároztam, hogy callgirl leszek! Már meg is kérvényeztem a postánál a telefont...

Washingtoni változatok:

Október:
embargóban a cső

November:
csőben az embargó

NEANDERVÖLGY

– Nem zavar az, hogy nőnek néznek, ha ilyen simára kaparod az arcod?

a timsó-elv

— Tud követni?—mondta Babád Emőd, a neves historikus.

— Egyelőre — mondtam én.

— Ne bízza el magát. Nos, a gyermek ugyebár azért látja nagynak a felnőttet, mert ő kicsi. Mihelyt ő is megnő, ez az érzés eltűnik. Igen ám, de mi a teendő, ha a gyermek nem nő meg? Világos, akkor az ő méretére kell visszazsugorítani, letimsózni a felnőttet, nehogy az állando kicsinység érzete tartós károsodásokat okozzon a lelkivilágában. És ezen a felismerésen alapszik a történetkutatás legmodernebb módszere, a timsó-elv is.

— A fenét — mondtam én, csak hogy fordulatosabbá tegyem a társalgást.

— Ha egy generáció nem képes elég gyorsan felnőni saját múltjának hőseihez, akkor ezeket a hősöket kell az ő méretére timsózni, különben az illető generáció a vegetatív neurózis karjaiba veti magát és sikoltozva kezdi kaparni a történelem vasfalát.

— Mi a csuda? — mondtam én, holott már untam az egészet.

— Vegyünk egy példát. Itt volt teszem azt Nagy Lajos. Nos, Nagy Lajos termetére nézve a világtörténelem legkisebb Lajosa volt. Én a magam korában több Lajost is láttam és egyik kisebb volt, mint a másik, de Nagy Lajos úgy kialacsonyodott közülük, mint kaktusz a szálerdőben. Mint egy karácsonyfadísz. Mint egy dakszli az árokban. Amikor a hűvösvölgyi Nagyréten az érettségi találkozójukat ünnepelték, jött kérem egy üregi nyúl és átugrotta.

— Akkor miért hívták mégis Nagy Lajosnak?

— Viccből. Kölykös tréfából.

— Jó, jó, de Nagy Lajost mégis három tenger öntözte. Úgymint az Északi-tenger, a Keleti-tenger és az az Adriai-tenger.

— Nagy dolog. Egy szervezett dolgozó némi protekcióval három év alatt elérheti ugyanezt. Mondjuk jövőre szakszervezeti beutalóval az Északi-tenger öntözheti, jövőre jutalomüdülés keretében a Keleti-tenger, két év mulva turista útlevélel az Adria.

— De hát Nagy Lajost egyszerre öntözte ez a három tenger!

— Azt csak úgy gondolta. Schizofréniás volt szegénykém. Mellesleg én a frászt kaptam, ha egyszerre három tenger öntözne. Csiklandós vagyok.

— Rendben van — mondtam én —, beszéljünk Könyves Kálmánról.

— Könyves Kálmán! — kuncogott a neves históríkus. — Hogy oda ne rohanjak. Könyves Kálmán kérem annyira anafalbéta volt, hogy még szájról is csák a nagybetűket tudta leolvasni.

— Akkor miért nevezték Könyves Kálmánnak?

— A szakmájáról. Ugyanis könyves-irodát nyitott. Bukméker üzletet. Be akarta vezetni a lóversenyek intézményét. De a tanácsadója lovak helyett ravatalokat hozatott Angliából. Összetévesztette a „horse" és a „hearse" szavakat.

— Ő is analfabéta volt?

— Nem, csak hülye. Na most el lehet képzelni, milyen lehet a király, ha ilyen a tanácsadója.

— Oké — mondtam én.

— Na és Hollós Mátyás?

— Hollós Mátyás ... Hollós Mátyás kérem minden délelőtt legyeket fogdosott.

— Legyeket?!

— Csaléteknek. Hogy megfelelő számú verebet ejthessen el az udvartartásnak, ebédre.

— Akkor miért nem Verebes Mátyásnak nevezték?

— Akarták, de az ismert színészdinasztia tiltakozott. A dologban az a móka, hogy egy csomó strapát megspórolhatott volna magának. A királyné ugyanis a legyet is szívesen bekapta. Hajaj, megerőltető poszt volt akkor az udvari bolondé.

— Miért nem jelentette a királynak?

— Annyira azért nem volt bolond.

— Már akár így, akár úgy Mátyás, ma is Corvin Mátyás néven tiszteli az utókor.

— Hát ez az! — kurjantott a neves históríkus.

— Micsoda uralkodó az, akit egy áruházról lehet elnevezni? Hallott maga már olyat, hogy — tudomisén — Barbarossa Skála Frigyes? Vagy Julius Centrum Caesar? Esetleg, hogy korszerűbb példát vegyek, Ronald Divatcsarnok Reagan?

— Mondja Babád úr — adtam újabb fordulatot az egész tébolynak —, kit tekint maga egyáltalán hősnek?

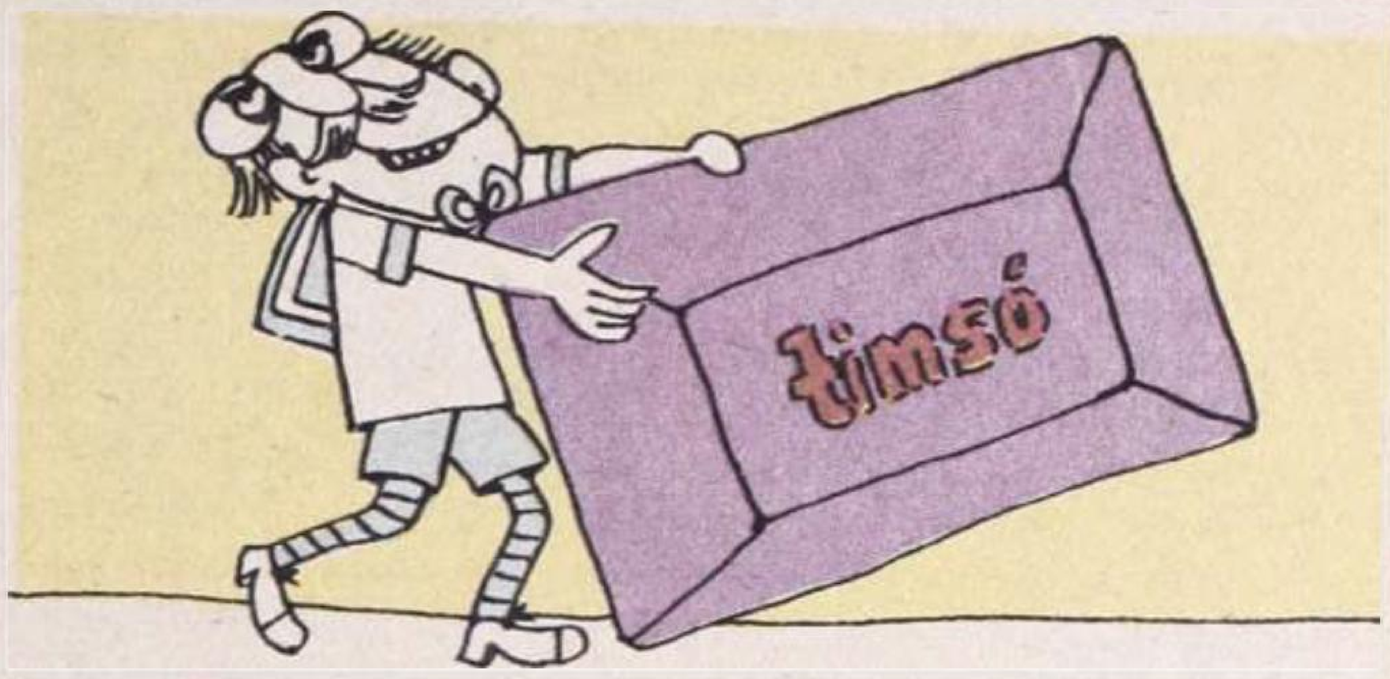
— Kicsodát? — mondta és kerekre tágult a szeme.

— Hát a Bronco Billyt. Höhöhö. Meg a Piedonét. Ők aztán nem teketóriáznak. Huhh. Odacsapnak, csak úgy reccsen. Bízám. Hohó. De jaj ám...

Egészen kivörösödött és élénken hadonászott maga körül. Reflexsz-szerűen sajnálni kezdtem a neves históríkust.

Piszok egy gyerekkora lehetett szegénykémnek.

Peterdi Pál

DIVAT

– Mint az utolsó igazi pesti házmesternének, kiadják a nagyíemezét...

Ülök a tévé előtt...

Ülök a tévé előtt s az az érzésem, hogy telefonálnom kellene a mentőknek: legyenek készenlétben, mert Szegvári Kati perceken belül átharapja a torkát egy Bíró Dávid nevű fiatal szociológusnak, akit egy interjú fondorlatos ürügyével a Stúdió 82 kamerája elé csalt, hogy ott milliók szeme láttára végezzen vele. A jóhiszemű fiatalember vállalkozott az interjúra — ki ne szeretne szerepelni a tévében? — s most kétségbeesetten védekezik az agresszor ellen, minden jel szerint sikertelenül. Hogyan került ilyen kínos helyzetbe? Arra a felvetésre vetemedett, hogy a nők könnyebben élnek, mint a férfiak. S mire alapozza ezt a feltevését? Hogy az utóbbi években ugrásszerűen emelkedett a munkaképes (tehát 60 évnél fiatalabb) férfiak mortalitása, ám ugyanez a sajnálatos jelenség a nők körében nem mutatkozik. Körülbelül ez volt a magva annak a cikkének, melyet a Valóság szeptemberi számában tett közzé s ezzel sikerült kivívnia a nők (köztük az említett műsorvezető-riporter) éktelen haragját. Most aztán hiába szabadkozik, hogy ő csak hipotézisként írta, amit írt, nincs kegyelem: keményen folyik a felelősségrevonás. Hát még amikor a fiatalember azt meri mondani, hogy a Nők Lapja uszít a férfiak ellen! Pedig ebben az állításban van némi igazság. Csakhogy ez nem elmarasztaló bírálat, hanem elismerés. A Nők Lapja éppen ezért a legnagyobb példányszámú hetilap.

Hogy is írta Karinthy (akin keresztnév nélkül mindig Frigyes értendő)? Férfi és nő sohasem értheti meg egymást, mert mind a kettő mást akar: a nő férfit, a férfi nőt."

———

Apropó, Karinthy. A Családi kör című műsorban a szakértő hölgy Karinthynak tulajdonítva ismertette Békeffy László — legalábbis az idősebbek számára emlékezetes — konferanszát arról, hogy mindig két eset van. Hiába no, egy újszülöttnek minden vicc Karinthytől származik.

———

A televízió egyik fontos feladata az ismeretterjesztés. Kenyerem javát megettem ugyan, de még mindig örülök, ha valami újat tanulhatok. Itt van például a „szemét" fogalma. Valamikor a szemetet szemétnek tartottam, eszembe sem jutott, hogy valami más szót keressek rája. A szemetet aztán hulladéknak kezdték mondani — mégiscsak gusztusosabb kifejezés —, de alig hogy ezt a fejembe véstem, a televízióban egy még előkelőbb kifejezés jött divatba. A szemét ma már nem szemét, nem is hulladék, hanem másodlagos nyersanyag. Így szép ez! Szinte hallom, amint Kovácsné este azt mondja a férjének: „Édes fiam, tedd ki az ajtó elé a másodlagos nyersanyagot!"

A Perbefogott félelem című kitűnő filmben az egyik szereplőtől egyszerre csak ezt hallom: „Ez igazán többedrangú kérdés."

Többedrangú. Van ilyen magyar szó? Nincs. A „többed" csak a „többedmagával" kifejezésben használható. A fordító tolla alól kiszaladt ez a sohanem-volt szó. Megesik az ilyesmi. De ezt a szót elolvasták mások is. Például a szinkronrendező. Neki is tudnia kellett, hogy ilyen magyar szó nincs. Tudta is, de nem érdekelte a dolog. Jó lesz így is — gondolta magában. És elolvasta a színész is, aki az amerikai szereplő hangját szinkronizálta. Ő is tudta, hogy ilyen szó nincs, de ő is azt gondolta: jó lesz így is.

Nincs ez így jól.

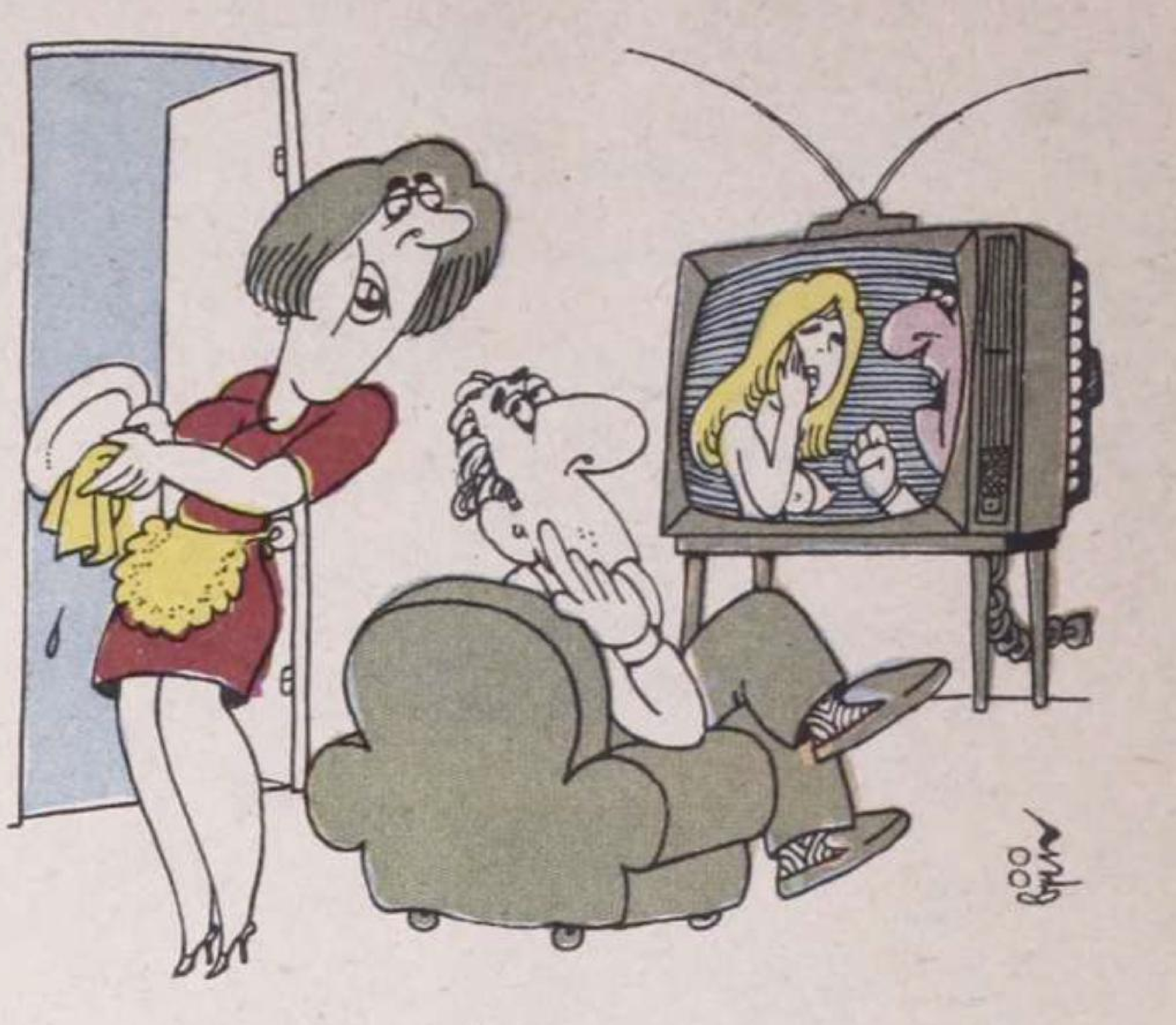
———

S végül még egy nyelvi ügy. Vasárnap késő este a Telesport műsorvezetője egy tornaverseny eredményét közölve azt mondta az egyik versenyzőről, hogy az illető kilenc és fél pontot kapott a lólengés alkalmából.

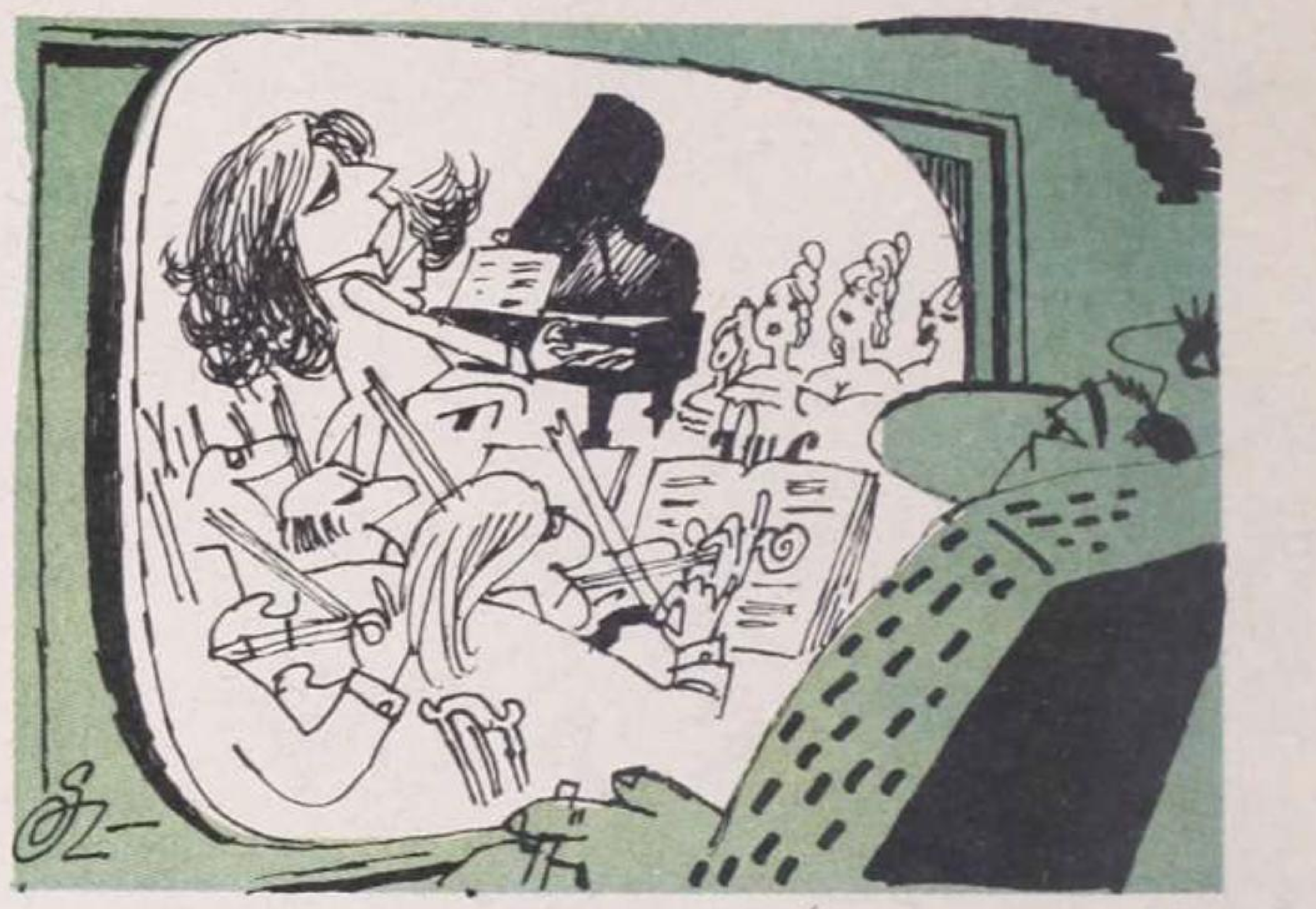
Ennek alkalmából jót mulattam, s heti tévénézésem ilyenformán hepienddel végződött.

Tabi László

MODERN TÉVÉJÁTÉK

– Sejtettem, hogy le fogják kurvázni!

– Meglátod, az lesz a vége, hogy a vejét, a Wagnert is behozza muzsikusnak!

A KODÁLY-ÉV VÉGE FELÉ

– Do-re-mi-fá-mi?
– Szó-szó.

TRIBÜN

Az angol Charlton Athletic vezetői nemrég Barcelónában jártak, hogy Simonsen megvásárlásáról tárgyaljanak. A helybeli klub főnöksége udvariasan végigkalauzolta őket a gyönyörű Nou Camp stadionban, mindent megmutattak, mindent megmagyaráztak, csak az öltözőbe nem engedték be a vendégeket.

— Az ificsapat éppen edzést tart — magyarázták. — A ruhájuk, órájuk, gyűrűjük benn van az öltözőben. Nem szeretnénk, ha bármi is eltűnne.

●

Michael Kane filmet ír a legendáshírű alabamai rögbiedző, Bear Bryant életéről. Már több ízben beszélgettek és Kane képességei nagy hatást tettek az öreg mesterre.

— Michael kitűnő író — mondta nagy meggyőződéssel. Aztán még nagyobb meggyőződéssel hozzátette: — Ha azt írja amit én diktálok neki.

Pete Rose, az amerikai baseball veterán csillaga arról nyilatkozott, hogyan sikerül megőriznie a fiatalságát.

— Nem érzem magam negyvenévesnek — mondta. — Nem is úgy játszom, nem is úgy gondolkodom, mint egy negyvenéves. Ez alighanem onnét van, hogy — negyvenegy múltam.

●

A Pacific Island Monthly című magazin a maga gyermeki ártatlanságában alighanem ráhibázott az igazságra.

— A rögbijáték a legfőbb magyarázat arra — írta legutóbbi számában —, hogy miért is vannak egyetemek az Egyesült Államok területén.

●

Kiscsapatok mérkőzése Skóciában. A játékvezető szabadrúgást ítél a vendégek javára, de a házigazdák csapatkapitánya felkapja a labdát és elszalad vele.

— Ha ez még egyszer előfordul — inti a játékvezető —, kiállítom!

— De miért? — csodálkozik a kapitány. — Hiszen az enyém a labda.

(p. p.)

NYÚLSZEZON

– Szerinted nem tévedtünk mi protokoll vadászterületre?

MESÉK AZ ERDŐBŐL

ERDEI LAKÓTELEPET

tervezett az erdő főépítésze. A kerek erdő adta az ötletet: legyen az új lakótelep – kerek! Kerek házak, kerek terek, kerek téren kerekfejű állatsereg! A körutak körben futnak, – eltévedni sosem lehet! Kerek erdő, kerek telep, – kerek meséhez kerek keret!

AZ „ERDŐ SZELLEMET"

a turistáknak emléktárgynak kínálja átlátszó üvegben a nagy forgalmú kicsiny butik, – „Bagoly és Társa". Ezen kívül kapni még: lepréselt tücsökzenét – és álló helyzetben hallgatható magnószalagot! Híven adja vissza azt az áhított hangulatot amelyben – a felejthetetlen erdő csendje a legnagyobb!

Borbély Tibor

NEM A NADRÁG TESZI AZ EMBERT

Autóbuszon sohasem ismerkedem, ezért nem voltam túl szimpatikus, amikor megszólított egy férfi:

— Tessék mondani, hol kell leszállni?

— Az attól függ, hova tetszik utazni — mondtam.

— Felmegyek a miniszterhez — felelte. — Tessék mondani, hol lakik a pénzügyminiszter?

— Általában a Pénzügyminisztériumban — igazítottam útba az atyafit. — De milyen ügyben? — tettem hozzá, mert az egyik szeme nem állt úgy, mint a másik.

— Kényes ügyben — bökte ki útitársam.

— Ahá. Akkor a nadrágról van szó! — bólintottam.

— Miféle nadrágról? — csodálkozott ő.

— Howe brit pénzügyminiszter nadrágjáról, amit Manchester és London között éjszaka elloptak a hálókocsiból — tájékoztattam. — A nadrágban a személyi tárgyakon kívül száz font sterling volt, amit a tolvaj magáévá tett.

— Ne tessék mondani! — izgult a férfi.

— De mondom! — ragadtam meg a kabátgallérját. — Azért megy fel Hetényi Istvánhoz, hogy figyelmeztesse, ne hordjon száz font sterlinget a nadrágjában, mert a vasúti hálókocsiban könnyen eltűnhet.

— Na ne! — ámult az emberem. — Ez a dolog kényesebb annál!

— Akkor magának titka van! — suttogtam.

— Van egy ötvenese? — súgta vissza.

— Sajnálom, uram, elseje még messze van! — néztem le rá, mert autóbuszon sohasem adok kölcsön.

— Nekem viszont van pénzem — rántott ki a zsebéből egy ötvenforintost az emberfia. — Tessék mondani, ki van rajta?

— Ne provokáljon, a katonaságnál én is adtam

vért! — léptem rá egy másik utas lábára.

— Mert ugye, ide csak az van írva a kép alá, Mányoky nagy á — pirosodott ki a füle.

— Persze, hogy az van odaírva! — Ő volt második Rákóczi Ferenc festője, aki később elment Drezdába a szász választófejedelemhez udvari festőnek, ezért az ötvenesen második Rákóczi...

— Álljon meg, uram! — dőlt nekem a férfi a kanyarban. — Miért nincs ideírva a pénzre második Rákóczi Ferenc neve? Más papírpénzeken ott van, hogy Petőfi, Dózsa, Kossuth és Ady. De belőlük csak egy volt! És honnan tudjam, hogy az ötvenesen Rákóczi György vagy Ferenc van?

— Mert Mányoky! — vicsorogtam, amit autóbuszon sohasem szoktam.

— Látja, uram, ezért bukott meg az érettségin történelemből a keresztlányom! — avatott a családi problémáiba. — Azért mondta, hogy Zrínyi volt a kurucok főnöke, mert nincs ráírva az ötvenesre, hogy kit ábrázol!

— Maga túloz! — csitítottam, mert nem ismertem a keresztlányát.

— Én felmegyek a miniszterhez! — kiabálta.

— És mit akar tőle? — kezdtem nyugtalan lenni.

— Áthelyezést kérek tőle — szólt, de már halántékán is megjelent egy piros folt.

— Kit hova? — zsibbadt el a fejem.

— Második Rákóczi Ferenc áthelyezését kérem a kétszázötven forintosra! — könyökölt belém, mert ismét kanyar jött. — Ott aztán mindenki megtanulja a nevét!

— Miért olyan fontos ez magának? — rebegtem, de ő leszállt a buszról.

Ahogy utánanéztem, pödrött bajusszal, ondolált hosszú hajjal, süveggel a fején egy kicsit hasonlított II. Rákóczi Ferencre.

Tormai László

ÚJ NEVELŐSZÜLŐ

– Kemény asszony ám ez a Róza, még a galuska szót sem becézi.

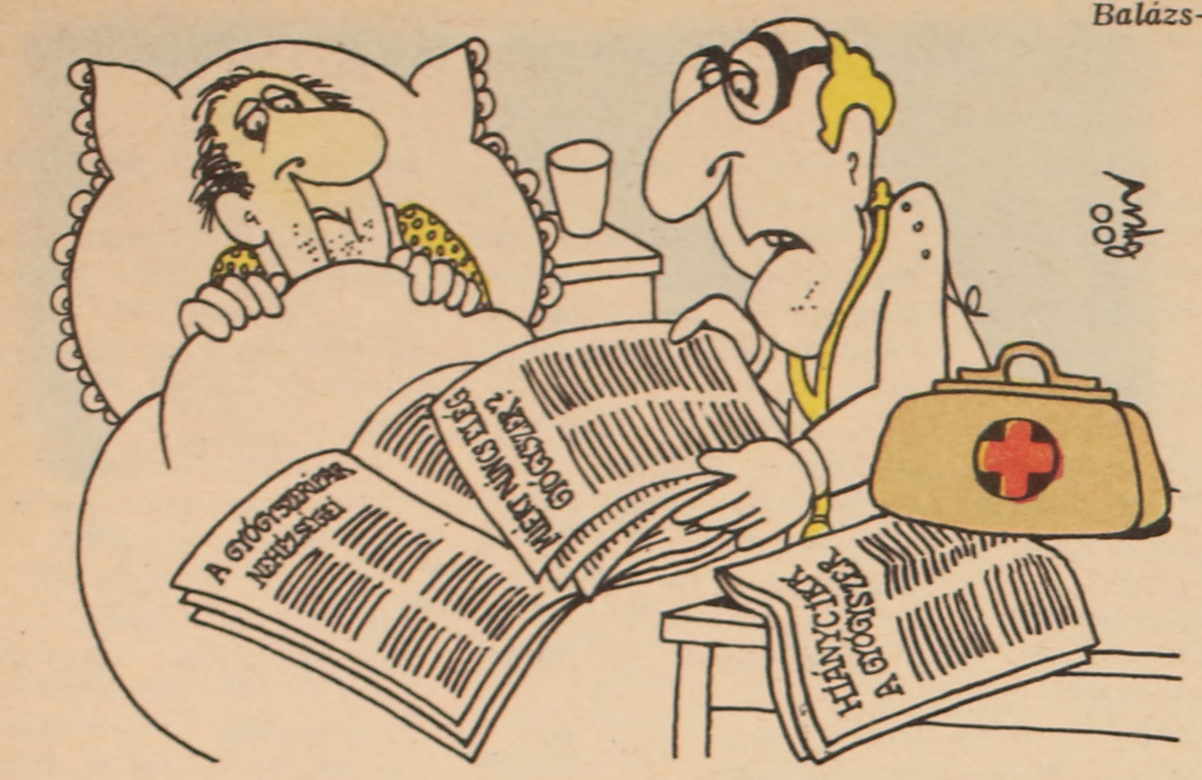
CSALÁDEGYESITES

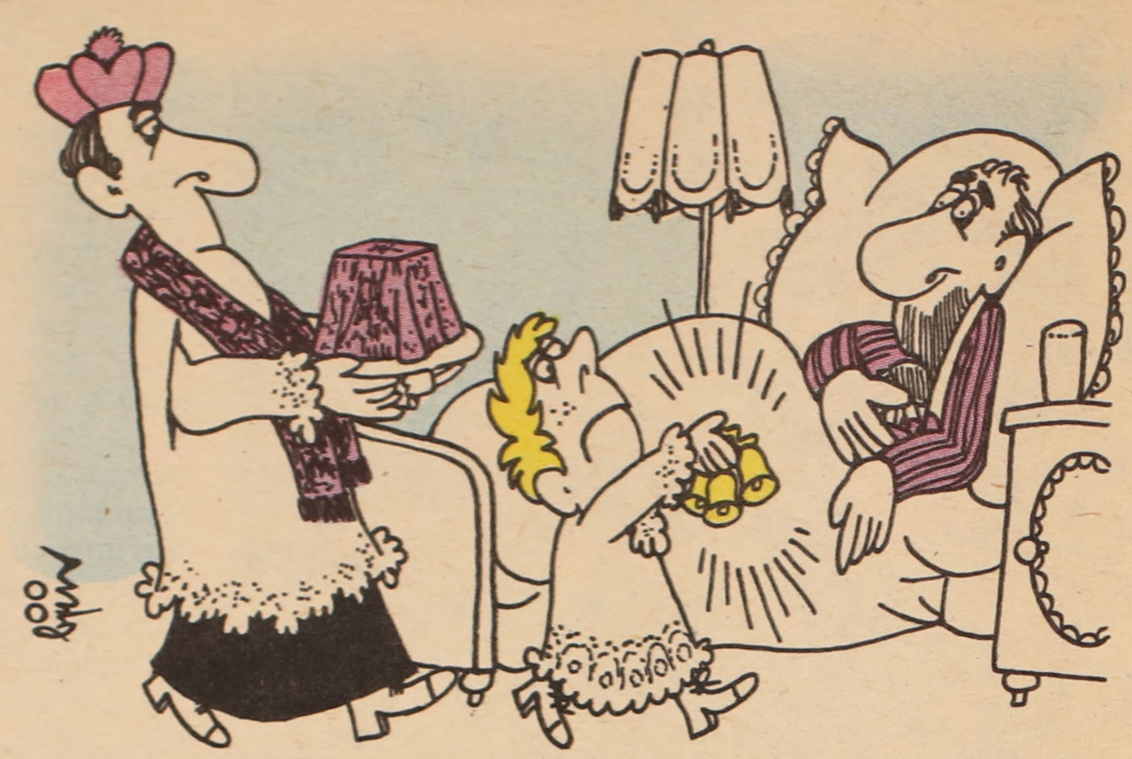
E heti figyelmeztetésünk:

MINDEN GOMBA EHETŐ! EGYSZER!

Balázs-Piri Balázs:

– Ráolvasással.

– Utolsó kenettel.

Radványi Barna:

Ha nem tudunk elég gyógyszert importálni, próbáljuk a betegeket exportálni.

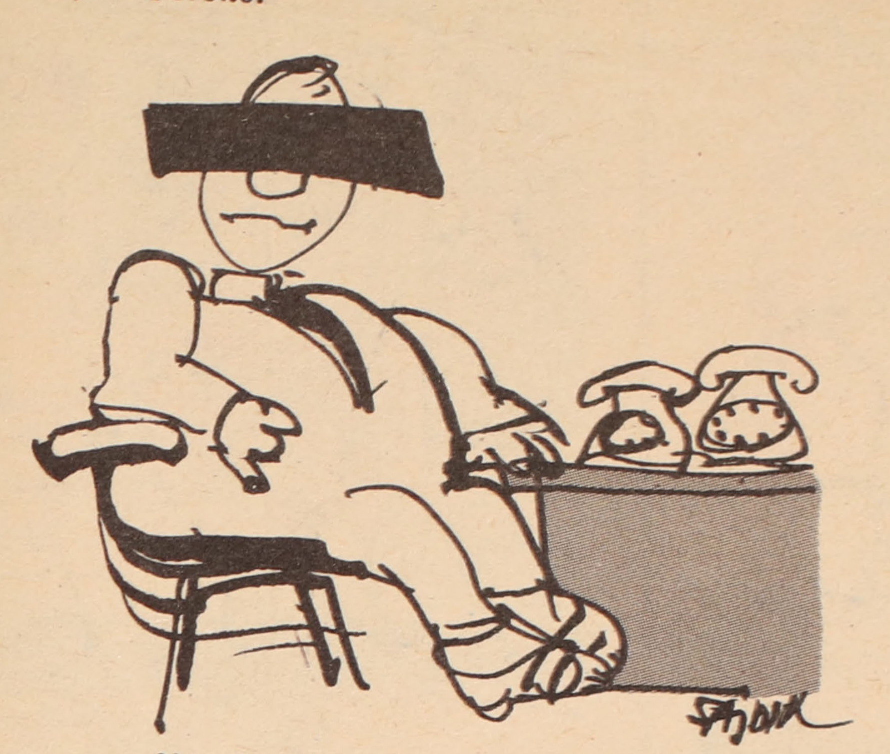
Tormai László:

Szép ápolónőkkel, akik ott simogatják a beteget, ahol fáj.

Mikes György:

SZTK-útlevéllel lehessen menni Bécsbe.

Sajdik Ferenc:

– Aki miatt hiányzik gyógyszer, azt nem lehetne mással pótolni?

LUDAS FÓRUM

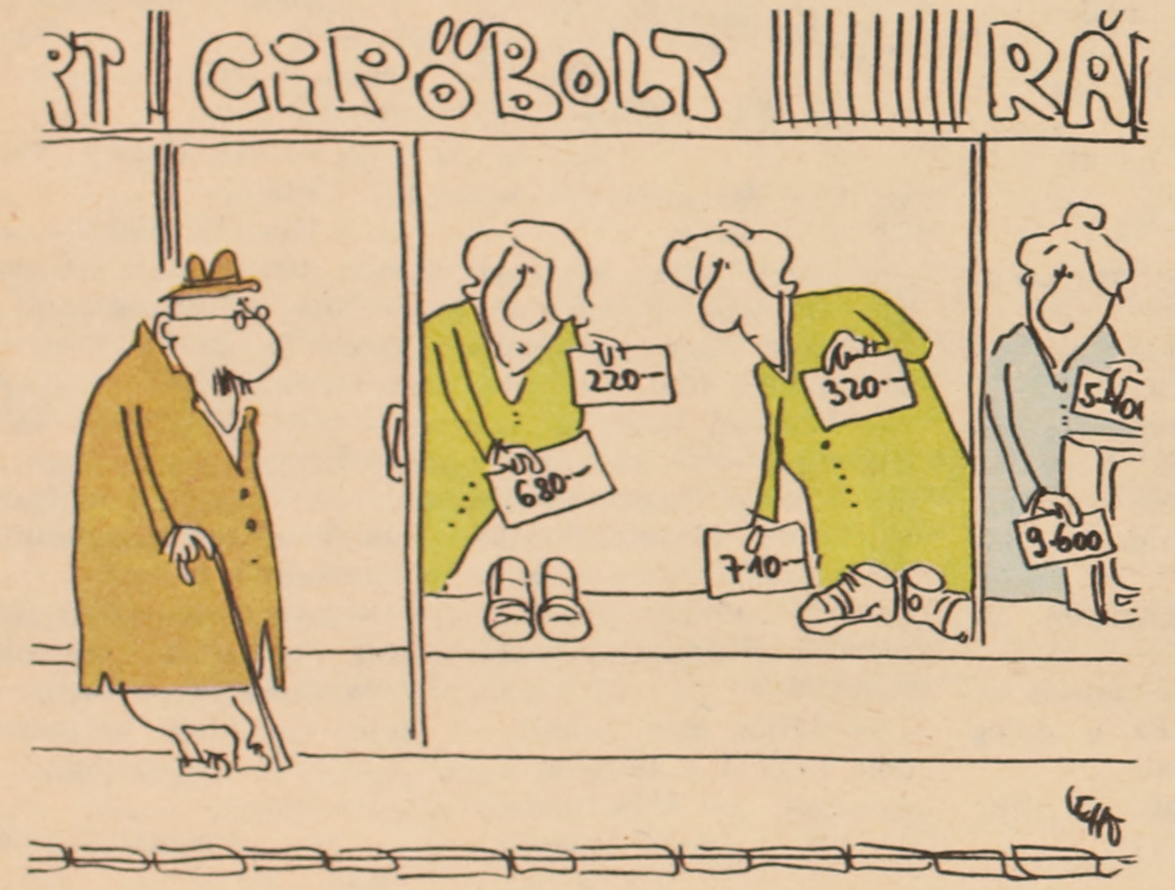
Dr. Radácsi Antalné (Budapest, Keleti Károly u. 11 c. 1024) olvasónk kérdezi:

MIVEL PÓTOLHATNÁNK A HIÁNYZÓ GYÓGYSZEREKET?

Szilágyi György:

Fűben-fában, tudjuk, számos orvosság van,
azért fűt-fát szedjünk, (fű-fa mindent megér!),
hiszen a hiányzó gyógyszerfélék helyett
a gyógyszeripar is folyton fűt-fát ígér . . .

Lehoczki István:

– Gyorsan cseréljük ki az árakat, mert jön az a szívbeteg bácsi . . .

Árkus József:

Olyan tablettákkal, amelyek egyáltalán nem oldódnak. Így ugyanaz a beteg ugyanazt a gyógyszert többször is beveheti.

Somogyi Pál:

Ne az orvos küldje a beteget a patikába, hanem a patikus küldje a beteget az orvoshoz azzal, hogy mi kapható. Erre az orvos megállapítja a gyógyszerhez való betegséget.

Fülöp György:

– Egészséges kocogással, patikától patikáig.

Krenner István:

– . . . de én kizárólag csak hiánycikkeket gyártok.

Hegedűs István:

– Varázslót hozatnék a Kongó mellől.

Földi Iván:

Zenével. Énekeljék a gyógyszerészek, hogy szívbajok ellen kisasszony szedjen tangót.

Bár nekem elég a kísérőcédulája is, amelyről a káros mellékhatásokat olvasgathatom; az is használ.

Galambos Szilveszter:

Az orvosok által írt teljesen olvashatatlan receptekkel.

Peterdi Pál:

Teljesen mindegy. Mi úgyis mindent beveszünk.

Föld S. Péter:

El kellene terjeszteni, hogy januártól jelentősen csökken a gyógyszerek ára.

Dallos Jenő:

– Akupunktúrára alkalmas tükkel.

Szűr-Szabó József:

– Talán így.

TOVÁBBÁ...

Felker László, budapesti olvasónk a következő problémával fordul a Fórumhoz: *Olvastam, hogy a Filmgyártó Vállalat munkás kinézetű férfiakat keres. Ennek kapcsán kérdezem: milyen a „munkás kinézetű" férfi?*

Munkás kinézetű az olyan férfi, akit a gyárablakban lát az ember, de nem dolgozik, hanem kinéz. Ez a hirdetés kinézetű hirdetés egyébként az olvasó kinézetű olvasót is sóhaj kinézetű sóhajra készteti: „Na, most jól nézünk ki!"

Hideg Sándor kérdezi a XVII. kerületből *„Egyáltalán miért van szükség téli időszámításra? Miért kell átállnunk, hogy aztán megint visszaállhassunk? Kinek jó az, hogy ősszel visszaállunk?"*

Mindenkinek jó, mert így az őszi visszaálláskor egy órával tovább lehet aludni. És ezalatt az egy óra alatt, alkotmányos jogánál fogva mindenki arról álmodhat, amiről csak akar.

Dr. Kováts Zoltán Győrből intéz kérdést a Fórumhoz: *„Hogyan lehetne leszoktatni hírközlő szerveinket az idegen szavak fölösleges használatáról?"*

Maximális presszióval!

Orbán István, pesterzsébeti olvasónk három mamagasfeszültségű kérdésére próbálunk meg válaszolni.

1. Miért nem gyárt az ipar mostanában sárcipőt?

Nos, az analitikus vizsgálat azt bizonyítja, hogy az iparnak van igaza. Ugyanis két eset lehetséges. Ha nincs sár, akkor az ipar nem gyárt sárcipőt, mert minek. Ha van sár, akkor az ipar ugyancsak nem gyárt sárcipőt, mert mire elkészül vele, úgyis régen felszárad.

2. A Hévízre beutalt üdülők álmát zavarja, hogy a telep fölött éjfelente repülőgépek gyakorlatoznak pokoli robajjal. Nem lehetne ezt a gyakorlatot öt kilométerrel odébb rendezni?

Lehetne, de minek? Azok a gépek öt kilométerrel odébb is pontosan akkora zajt csapnak.

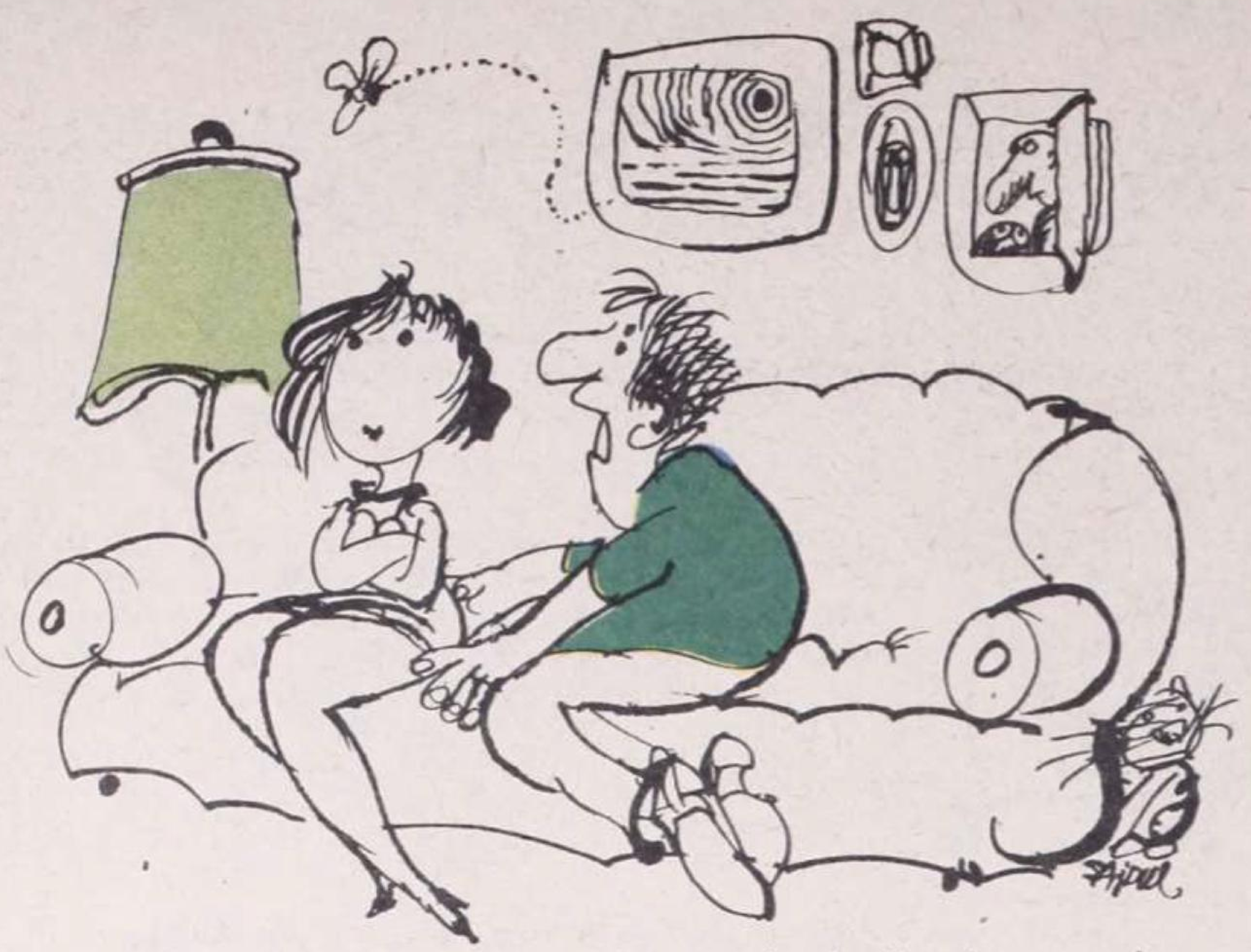
3. Láttam a „Bob herceg" című operettet a 20-as években a székesfehérvári Vörösmarty Színházban és láttam egy egészen más változatát a 70-es években a televízióban. Hány szövegkönyve van egy ilyen operettnek?"

Minthogy különneműeket nehéz összehasonlítani, válaszra csak akkor vállalkoznánk, ha a jelzett operettet a 20-as években is a tévében látta volna. A darab egyébként az angol arisztokráciáról szól, tehát a módosítás jogos. 1920 és 1970 között az angol arisztokrácia annyit változott, hogy ahhoz képest minden szövegkönyvi módosítás smafu.

Leéb Erzsébet, nyolcadikos kisdiák kérdi, **Dunaharasztiból:** *„Mit fognak tenni, ha a Ludas Matyi százéves lesz?"*

Ilyen hosszú távra mi nem tervezünk. A Ludas Matyi 2045-ben lesz százéves. Legokosabb tehát az lenne, ha 2044-ben bejönnél hozzánk a szerkesztőségbe, Erzsébet és akkor mindent részletesen megbeszélnénk. Várunk!

(peterdi)

– Legalább csinálj úgy, mintha az enyém lettél volna, ne nézzen mindenki hülyének.

– Anyu, ez a fiatal lány lódenkabátban és micisapkában tényleg te vagy itt a fényképen?

Csak úgy firkálgatok

NEM BÁNTJA A SZEMÉT?

Sok mindent lehet(ne) tenni fővárosunk tisztaságáért. Több szemétgyűjtőt, kiüríteni a szemétgyűjtőket. A szemetelőket súlyosan megbírságolni. Ehelyett mi szívszakasztó plakátokat ragasztottunk ki. Szemetet ábrázoló iszonyú plakátokat. Eldobott papírdarabokat, zacskókat, villamosjegyeket, förtelmes csikkeket ábrázoló plakátokat. Hogy ha az ember az utcára kilép, ne csak a járdán és úttesten láthassa a szemetet, mocskot, förtelmet, hanem annak égi másaként a falon is.

A plakáton öles betűk: NEM BÁNTJA A SZEMÉT?

Dehogynem. Rettenetesen.

ÜDVÖZLET A MAFFIÁNAK

Az ősszel egy hetet Szicíliában töltöttünk. Nem mertünk autón utazni, mert ugye, mint tudjuk, Szicíliában szörnyen rossz a közbiztonság, rablók, maffia, terroristák leselkednek a turistákra. Autót szétszednek, szőröstül-böröstül ellopnak mindent, pénzt, kézitáskát kirángatnak az ember kezéből, jó ha csak leütik és nem lövik le. Ennek megfelelően az útlevelünket és igen szerény pénzünket tépőzáras kis vászontarisznyában éjjel nappal nyakunkban hordtuk. A strandra le se mertünk menni, az utcán csak négyesével közlekedtünk, éjszaka ajtót, ablakot zárva tartottunk, még egy széket is toltunk az ajtó elé. Egyszóval féltünk, és rettenetesen büszkék és boldogok voltunk, hogy épen, egészségesen hazatértünk.

Boldogan és gyanútlanul utaztunk fel író-olvasó találkozóra a Mátrába, kissé már öregecske, de még mindig igen szép és becses Ladánkon. Útközben megálltunk Gyöngyösön, jókedvűen és nyugodtan, vásároltunk egy fél kiló szőlőt, megebédeltünk a Mátra étteremben, és azalatt a kocsi a Főtérből nyíló utcában várt ránk, száz méterre a Mátra szállótól. Amikor visszatértünk, valami furcsát láttunk rajta. Csak egy-két percnyi tűnődés után döbbentünk rá, hogy a kocsi oldalán nincsenek rajta a védő gumicsíkok. Nincs az a maffiatag, aki ügyesebb munkát végzett volna. A Főtér közvetlen közelében, déli egy órakor hiánytalanul letépni nyolc darab gumicsíkot. Micsoda hősiesség! A tettes egy csöppet sem riadt meg attól, hogy a néhány tucat elhaladó járókelő között egy azért akadhat, aki megérdeklődi, hogy miért nyílt utcán tépi szét a kocsiját, esetleg nem is a saját kocsiját. Attól sem félt, hogy valaki rendőrért kiált. Vagy, hogy esetleg a tulajdonos fogja tettenérni. Valószínűleg a kedves tolvaj nemcsak gyors kezű, hanem gyors lábú is. Esetleg a birkózás, vagy a karate avatott mestere. Hogy miért tette, nem tudjuk. Talán mostanában nem lehet ilyen gumicsíkot kapni, és ezt tekintette az anyagbeszerzés legbiztosabb és legolcsóbb módjának? Vagy a hatszáz forintos csíkokat húsz forintért eladta a MÉH-nek? És mi

még egy szót sem szólhatunk, több is veszett Mohácsnál is, meg az Árpád-hídnál is, ahol négy méter kábelt szereltek ki, és a tettesek kétszáz forint bevételükkel megbénítottak negyvenezer telefont.

Mindez persze most már hiábavaló sopánkodás és dühöngés, most már hiába tudjuk, hogy Szicíliába kell autón menni és Gyöngyösre társasutazással. Eső után köpönyeg.

A köpönyeget el fogom adni a MÉH-ben.

ÉRTESÍTÉS

Boldog, kedves értesítés.

Örömmel tudatom a nénikkel és bácsikkal, hogy 1982. okt. 29-én születtem. Súlyom 3000 g, hosszúságom 52 cm, hajam barna, szemem barna. Anyukámmal együtt egészségesek vagyunk. Sok puszit küld Krisztina.

Eddig minden nagyon szép, nagyon jó, nagyon kedves, nagyon boldogok vagyunk. De a baba nemcsak értesítést küldött, hanem verses levelet is:

Nagyon friss az élmény,
Alig, hogy születtem,
Anyukám, apukám
Írjatok helyettem.

Ne sokat, csak annyit,
Eggyel több a létszám...
Majd — ha szeretni kell
Számítsatok énrám.

A kedves kis nyomtatványon nincs felelős kiadó, nincs rajta a költő neve, biztosan nem Petőfi Sándor, és nem is József Attila. Eltöpreng az ember, minek ez a csodálatos versike? De hát szerencsére Krisztina még nem ír, nem olvas, és a lényeg úgyis csak az öröm: itt van, szerencsésen megérkezett. Mici Mackó, kis Balázs és Bóbita várják...

GOND

Szomszédunkban a vegyesboltban szigorú tábla: Sört csak cserëüveg ellenében szolgálunk ki.

Istenem, mi lesz azzal, aki életében először akar inni???

Fehér Klára

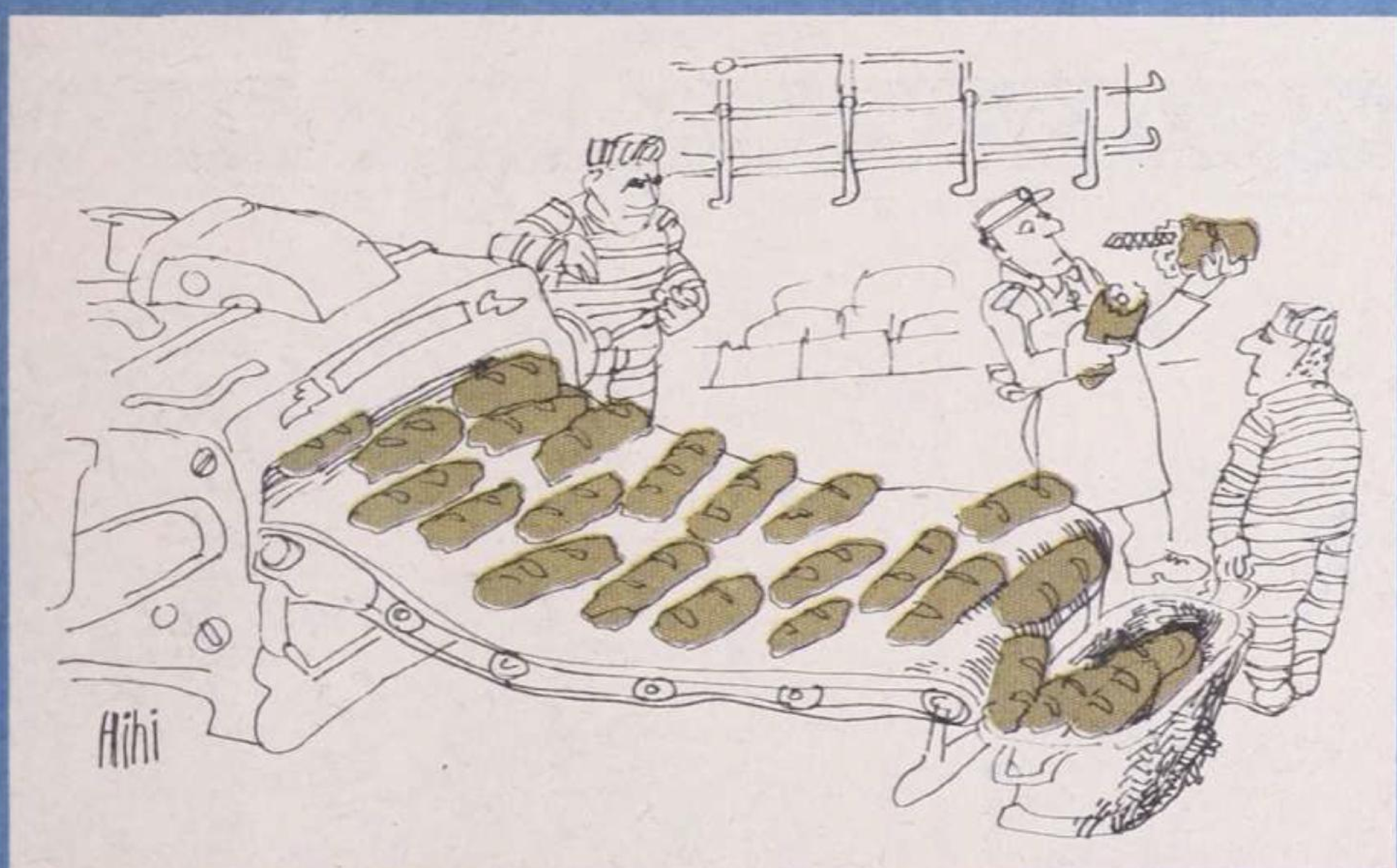

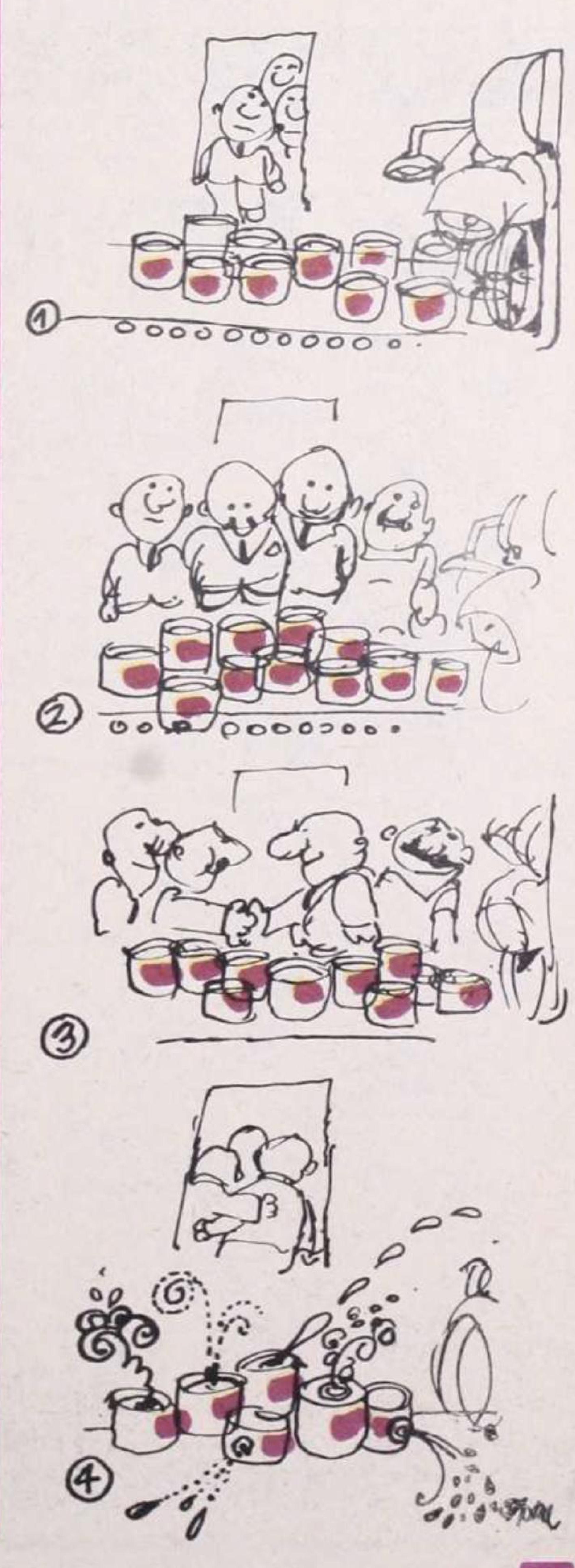

Szúrópróba

LEHOCZKI,
VÁRNAI,
FÜLÖP,
HEGEDŰS,
SAJDIK,
BRENNER

DÍSZPOLGÁROK

Tisztelt Elnöki Tanács! (Esetleg Ofotért, IKV, vagy Gelka, nem tudom, ki az illetékes?) Mint bizonyára Önök is olvasták az újságban, a Bojtorján együttes után ismét magyar díszpolgára lett Kansas államnak, Soltész Rezső pop-énekes személyében. Ha ez így megy tovább, az egy főre eső díszpolgárok számát tekintve megelőzzük még a nagyhatalmakat is, s lelki szemeim előtt már felrémlenek egy ünnepség körvonalai, amikor majd magyar díszpolgár lakótelepet avatnak Kansasban, saját zászlóval, himnusszal és a ménkénél jóval több pénzzel.

Amióta megtudtam, hogy a kiváló Soltész Rezső Kansasban díszpolgár lett, nem hagy nyugodni a sárga irigység. Igaz, Kansas Amerikában van és messziről jött ember azt mond, amit elhisznek neki, én mégis alig látok a pipától, ha arra gondolok, miért nem lehetek valahol én is díszpolgár?

Tudom, Önök most könnyen a fejemhez vághatják, miért nem megyek néhány hétre Amerikába, hogy azután hazajőve elmondhassam: Amerikából jöttem, mesterségem címere: díszpolgár. Higgyék el, mindent megpróbáltam, de keresve sem találtam olyan intézményt, amely pénzt nem kímélve kiküldött volna Amerikába, hogy növeljem az egy főre eső kansasi díszpolgárok számát. Már ott tartottam, hogy magánerőből gyűjtöm össze a szükséges összeget — egy katalógusban felfedeztem egy amerikai társasutazást, 99 800 forintért —, de a százezerhez hiányzó kétszáz forintot sehogyan sem sikerült előteremtenem.

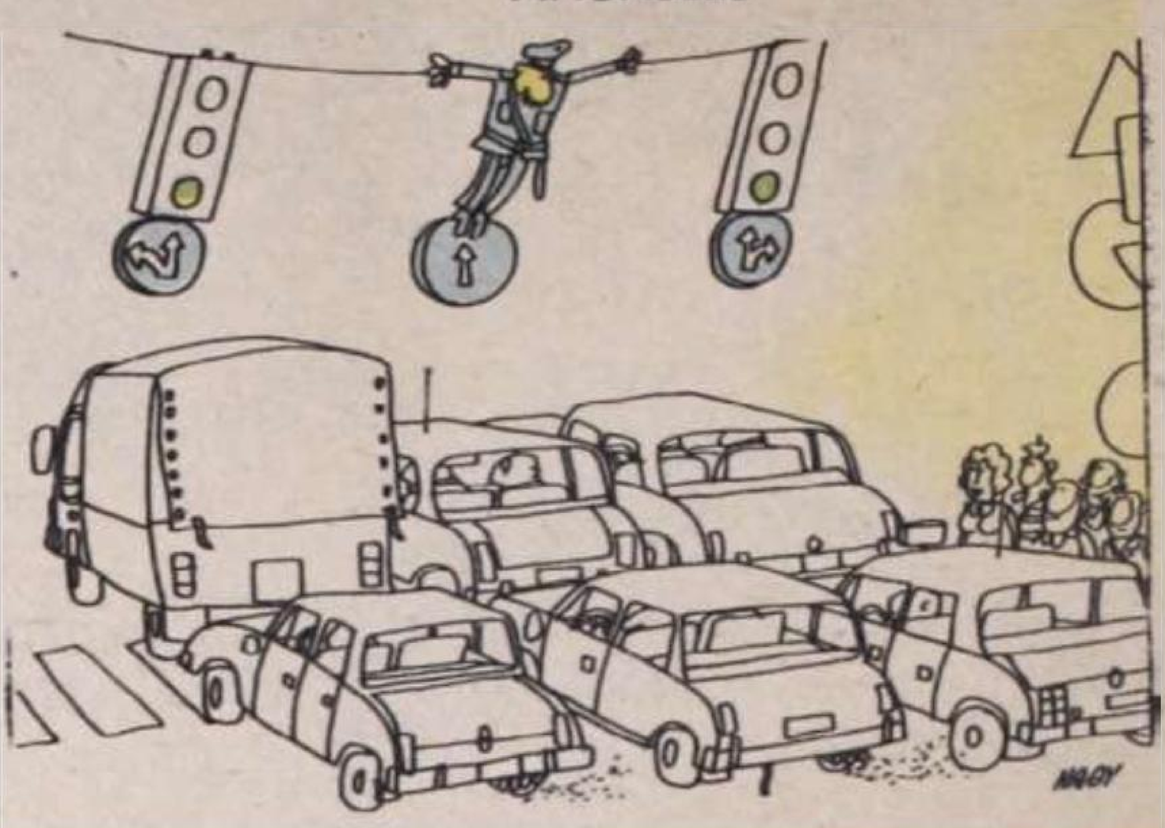
Persze, Önök most a fejüket csóválják, mondván: miért akarok én mindenáron díszpolgár lenni, miért nem elégszem meg azzal, hogy állampolgár lehetek? Azért, mert úgy gondolom, hogy a díszpolgárság olyan előnyökkel jár, melyeket ugyan vétek lenne tisztességtelennek nevezni, de a társadalom nagy része számára mégiscsak hozzáférhetetlen dolgok elérését teszik lehetővé.

Hogy csak egy roppant egyszerű példát említsek, bizonyára a tisztelt Elnöki Tanácsnak is van televíziója és nézte november 7-én a Rába ETO—FTC labdarúgó-mérkőzést. Még a számtanban nem jeleskedő riporternek is feltűnt, hogy a Fradi a második félidőre már csak tíz emberrel futott ki a pályára, a népszerű Ebedli Zoli ugyanis hiányzott a társai közül. S hogy a fölösleges találgatásoknak elejét vegyék, azonnal közölték is, nem azért hiányzott Ebedli, mert már Kansasban van, mint azt a jólértesültek tudni vélték, hanem a taccsbíró tette taccsra a futballistának sem utolsó középpályást, méghozzá egy nyomdafestéket nem tűrő kijelentése miatt. Erről aztán az is eszembe jutott, hogy ha díszpolgár lennék, bizonyára arról is tájékoztattak volna az illetékesek, vajon hova küldte Ebedli a partjelzőt: a cápashow-ra, netán az Erkel Színház-beli Don Giovanni előadására? Persze, tudom, vannak Ebedlinél, sőt még az FTC-nél is fontosabb dolgok szerte a hazában. Hogy mást ne mondjak, hiába hallgatom rendszeresen az időjárásjelentést a rádióban, mégis előfordul olykor, hogy külföldről sugárzott előrejelzésekből kell megtudnom, hogy merről fúj a mi szelünk?

Egy kicsit talán elkalandoztam Soltész Rezsőtől, de ez is csak eltökéltségem újabb bizonyítéka; amennyiben fedezik a költségeimet, bármikor hajlandó vagyok Kansasba utazni, hogy átvegyem a díszpolgári oklevelemet. Ha esetleg jelenlegi gazdasági helyzetünk ezt nem teszi lehetővé, akkor végezetül csak egy kérdést szeretnék feltenni: miért kell ahhoz popénekesnek lenni és Amerikába utazni, hogy az ember díszpolgár lehessen?

Legmélyebb levelírójuk:
Föld S. Péter

MAGASLES

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy texasi étterem tulajdonosa kétségbeesetten rohan oda egy vendéghez, és rákiált:

— Maga lelőtte a pincérünket!

— Ne murizzon, írja a számlámhoz.

***

— Hogy érzi magát? — kérdezi az orvos a betegtől.

— Sokkal jobban, doktor úr. Azt hiszem, használt nekem az ön orvossága. Igaz, nagyon gondosan betartottam az üvegcsére írt utasításokat.

— No és mi volt ráírva?

— „Szorosan lezárva tartandó".

***

— Mondja, Kovács úr, hol akarja eltölteni az ünnepeket, idehaza, vagy elutazik?

— Ez a munkahelyünkön folyó revízió eredményétől függ.

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

KEDVES ÓTÉPÉ!

Előrebocsátom, nem bántam meg, hogy annak idején Önhöz fordultam lakásépítési kölcsönért, és nem egy másik takarékpénztárhoz, hiszen tagadhatatlanul Ön kínálta a legkedvezőbb feltételeket.

Habozás nélkül írtam alá a háromszázezres szerződést, amely szerint 2014-ig havonta 1018 forintot tartozom Önnek befizetni. Igaz, meglepett, amikor kislányom kiszámította, hogy ez így négyszázhuszonnyolcezer forintra rúg, de mindig gyengém volt a kamatos kamat.

Háromévi becsületes törlesztés után elszámolás érkezett Öntől. Izgatottan dörzsöltem a kezem, immár dokumentum demonstrálja takarékos életmódom eredményét: tartozásomból leróttnak tudhatok mintegy harmincezer forintot. A borítékkal bibelődve tehermentes önmagam képe rajzolódott ki előttem. Ripsz-ropsz elröpül az a harminckét év, és elégedetten csaphatunk egymás markába.

Első pillantásom természetesen a „záró egyenlegre" esett. 291 729 forint. Gyors fejszámolás, tíz évvel kellene idősebbnek lennem, hogy már csak ennyivel tartozzam. Nézzük a részletezést! Gépi könyvelés, halandó ember számára megfejthetetlen.

Mit tegyek?! A tisztességes ügyfél dönt bennem. Azonnal figyelmeztetnem kell, hogy nézzen a komputer körmére. Bizonyára gyanakszik Ön is, mert a számla utolsó sorában észrevételek megtételére bízhat.

A telefont alighanem legbájosabb hangú hölgy-alkalmazottja vette fel. Megnyugtatott, nincs baj a komputerrel, csupán másként számol, mint mi, törlesztők. Sőt! Jövőre átprogramozzák, és még ennyit sem értünk majd a kimutatásaiból. Tőle tudtam meg azt is, hogy Önök munkaidejük jelentős részét képtelenek a hozzám hasonló több száz okvetetlenkedő felvilágosítására pazarolni.

Ekkor támadt az ötletem, amelyet ezúton közlök Önnel. Elkerülendő az értetlen, gyanakvó adósok állandó zaklatása, meg kellene próbálni az ő szellemi szintjükhöz igazítani az elszámolásokat. Szégyellem leírni, de valahogy így képzelem: „Eredeti tartozás: ennyi, eddig befizetett: ennyit, marad: ennyi." Tudom, ez csöppet sem szakszerű, a Hivatalon belül ezént Önök továbbra is úgy számolnának, ahogyan csak akarnak.

Amennyiben javaslatom keresztülvihetetlen, kérem, fogadjon el tőlem egy megbízást. A részemre küldendő elszámolásokat szíveskedjék egyenesen a MÉH-nek továbbítani népgazdasági hasznosításra, a befolyt összeget pedig kérem, írja jóvá egyszámlámon.

Budapest, 1982. XI. 9.

Őszinte tisztelője:

1 02 14293 8 szám

(Kovácsi László, Budapest II., Bimbó u. 216—226. 1026)

ÓVD AZ ERDŐT!

Hűvösvölgyben, a Szipka utca végén tábla jelzi, hogy a budai hegyek tekintélyes szakaszát az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal tájvédelmi körzetté nyilvánította. „Óvja, védje a természet értékeit" — olvashatjuk. Ám a tábla környezete felháborítóan szemetes. Megtalálható itt: papírpohár százával, tégla, cserép, gumiabroncs, különféle üvegek, konzervdobozok, elnyűtt kabát, háztartási limlom, s még jó karban lévő kukafedél is villog az árokból.

A helyi illemhely vezetőjének tájékoztatása szerint a szemetet utoljára nyáron vitték el.

(f. i.)

A címzett majdnem válaszolt...

KOSÁR HELYETT — KOSARAT KAPTUNK

Nemcsak a mi lapunk, de más újságok is rendszeresen közölnek olyan olvasói leveleket, melyeknek írói azt javasolják, hogy a nagy áruházak élelmiszerosztályain a bevásárlókocsik melett bevásárlókosarak is álljanak a vevők rendelkezésére. Kérésüket azzal indokolják, hogy nem mindenki vásárol nagy mennyiségű árut, van aki mindössze néhány péksüteményt, vagy néhány apró szöget vesz. Legutóbb szeptember végén küldtük el a Skála-Prizma áruházba Duska Gábor olvasónk levelét, melyben a bevásárlókosarak bevezetését kérte. Az áruház illetékese a harmincnapos válaszadási határidőt dicséretesen megtartva, válaszolt a levélre. Értesítését most teljes terjedelemben közzétesszük.

Tisztelt cím!

Olvasójuk levelére válaszolva közöljük, hogy nem tervezzük a bevásárlókosarak bevezetését.

Ilkó Tibor
vevőosz. osztályvezető

A magunk részéről csupán egyetlen rövid kérdéssel toldanánk meg a kétségkívül alaposnak nevezhető tájékoztatást: MIÉRT NEM?

TÜCSÖK és BOGÁR

A zeneiskola új épülete Nádudvaron

A jobboldalt látható kisfiú fütyülni máris tud

(A Hajdú-Bihar megyei Naplóból nyirta Mózsi Sándor, debreceni olvasónk)

Kedvezményes üdülés nyugdíjasoknak a keszthelyi Helikon Szállodában 1982. november 1-től december 19-ig és 1983. január 3-tól április 1-ig. Kétágyas fürdőszobás szobában 128 Ft személyenként, naponta reggelivel, kétágyas fürdőszobában 1 fő esetén 200 Ft fő/nap. A kalkulált árakon felül 10 Ft/fő nap üdülő-

Ha egy fő esetén 200 Ft, akkor ki alszik a másik kádban?

(A Dunántúli Naplóból ollózta Zeleni Ildikó, pécsi olvasónk)

pár eladó. Szőke Károly.
165/B. 1141.
Háromkerekű tricikli. motoros, eladó. V. ker.
3½ m. Flipper bürstner

Bizony, ha egy triciklinek csak két kereke van, az még kevés, ha meg négy, az már sok!

(A Népszabadság apróhirdetései között találta Rokop Alajos, nagycenki olvasónk)

az egyik oldalát sütjük, tálra csúsztatjuk és minden palacsintát megsózunk vaníliás porcukorral. Az utolsó palacsintát fordítva tesszük a tetejére úgy, hogy megsült fele legyen fe-

Ezt a tanácsot sem árt csipetnyi sóval fogyasztani!

(A Nők Lapjából merítette Monori Sándorné)

Cirkusz-, mozi- és színházjegyeit telefonmegrendelésre beszerzi A BOY Leányvállalat. Telefon: 290-290. BOY

Vagy pedig kishúga, a Girl fiúvállalat.

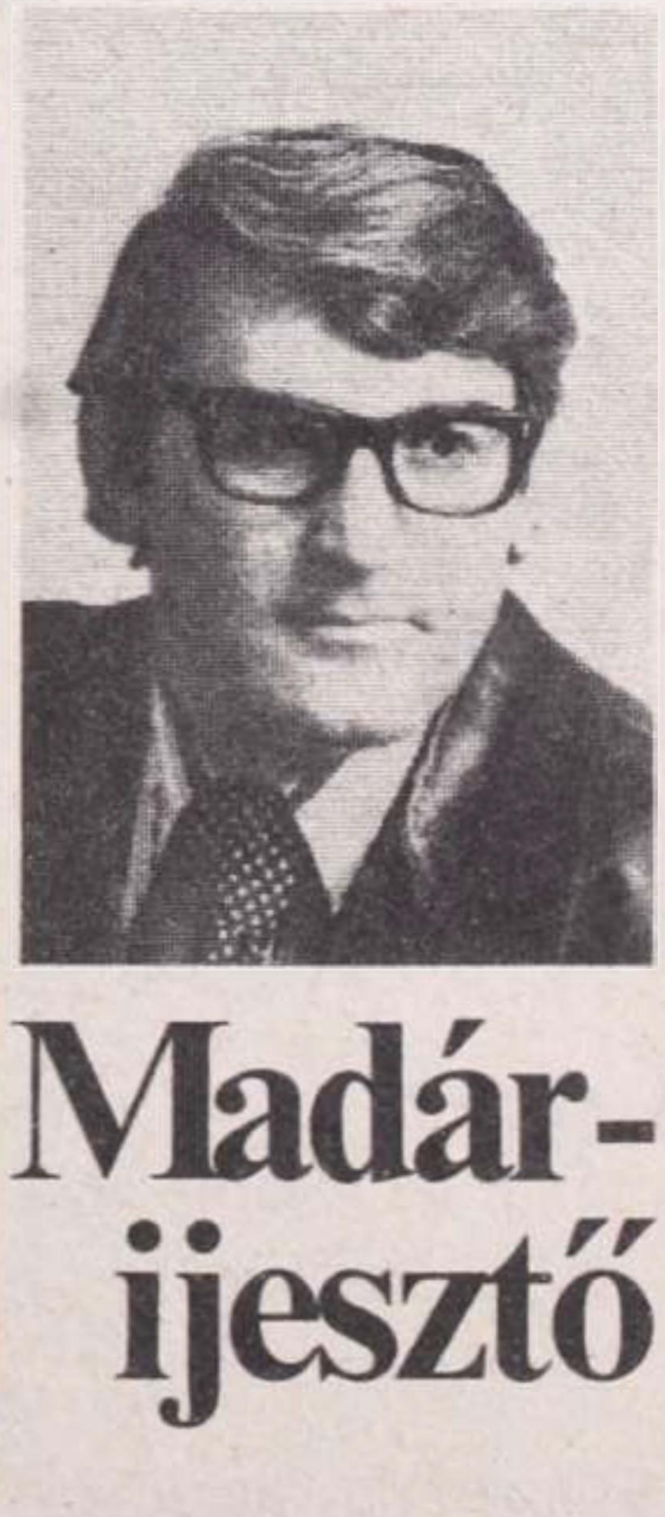
(A Népszabadságban fedezte fel Herhoff Ágostonné, tatai olvasónk)

KM HÉTVÉGI MELLÉKLET

Illyés Gyula köszöntése

Illyés Gyula portréja. (Lengyel Gyula rajza.)

Madár-ijesztő

Ha mi egyszer ünnepelni kezdünk valakit... A kép természetesen Bölöni Györgyöt ábrázolja.

(A Keletmagyarország c. lapban találta Hajnal Judit, nyíregyházi olvasónk)

Nem is igaz!

(A Nimród újságban lelte T. V., budapesti olvasónk)

A LUDAS MATYI ÉS A CORVIN ÁRUHÁZ
KÖZÖS REJTVÉNYPÁLYÁZATA

Minden szinten szinte minden

NEGYEDIK (UTOLSÓ) FORDULÓ

Elérkeztünk a hajrához, egy héttel ismét közelebb kerültünk a

HARMINCEZER FORINTOS ÜNNEPI GYORSSEGÉLY

kiosztásához. Itt következik négyhetes sorozatunk utolsó rejtvénye, tovább tehát már nem is maceráljuk a szorgos és talpraesett megfejtőket.

Nosza!

NEGYEDIK SZINT: SPORTOSZTÁLY

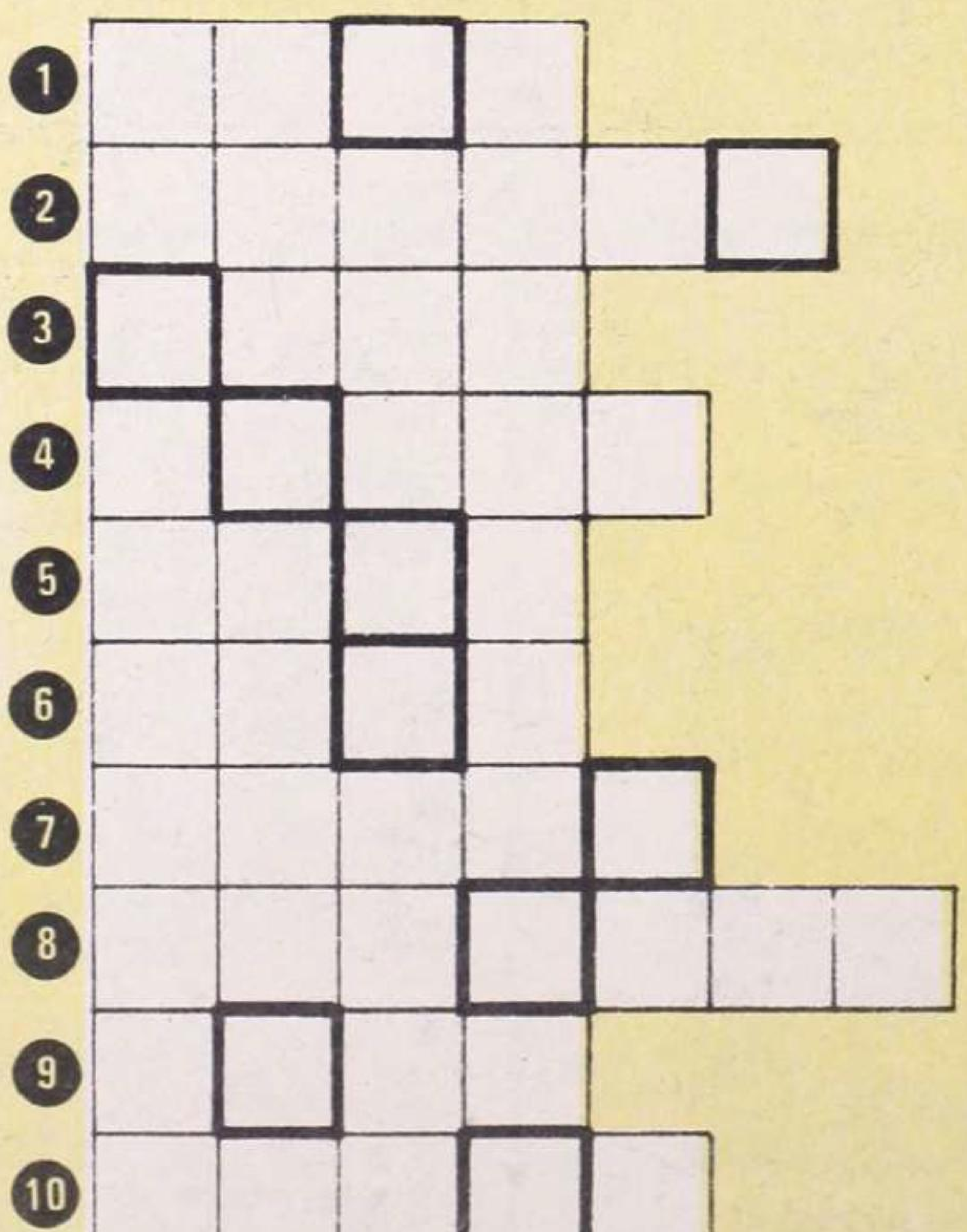
A Ludas-Szupermarket sportosztályán nosztalgiashowra készülődtek. Régi nagy focisták képeit aggatták ki a falak több pontjára. Sehoda Nérónak, a sportosztály vezetőjének valami nem stimmelt.

— Hohó — fordult oda Ludmillához, az ügyes és szemrevaló kiszolgáló leánykához. — Hol van a Botond és a Bamba?

— Kicsoda? — hökkent meg leányos módon Ludmilla, mert másképpen nem is tudott volna.

Sehoda Néró a fejéhez kapott. Őszbecsavarodott szurkoló létére teljes képtelenségnek tartotta, hogy valaki ne ismerje Berendi Pál és Deák Ferenc becenevét. Úgyhogy kötelező feladatot rótt Ludmillára. Tessék másnapra a kiállításon szereplő valamennyi nagy sztár becenevét megtanulni.

Segitsünk szerencsétlen Ludmillán. Írjuk be a tíz legendás hírű labdarúgó becenevét az alul látható kockahálózatba. **A megvastagított négyzetekbe jutó betűk adják utolsó fordulónk megfejtését. Ezt a szót kell a rejtvényszelvénybe beírni és a három előző hetivel együtt egyetlen postai levelezőlapra felragasztva december 1-ig szerkesztőségünkbe beküldeni. (Cím: Budapest, 1977.)** A négy szó együtt egy kissé nyakatekert, de nagyon aktuális közmondást ad, nem árt megszívlelni. A nyereményeket — icipici műsor keretében — december 6-án délután 14 órakor sorsoljuk ki a Corvin Áruházban.

1. HIDEGKUTI

2. SÁNDOR

3. PUSKÁS

4. SCHLOSSER

5. GÖRÖCS

6. ZSENGELLÉR

7. BUDAI

8. ALBERT

9. SIPOS

10. KOCSIS

Ludas—Corvin rejtvény 4. szelvény

IMPORT HUMOR

ÖRDÖGI!

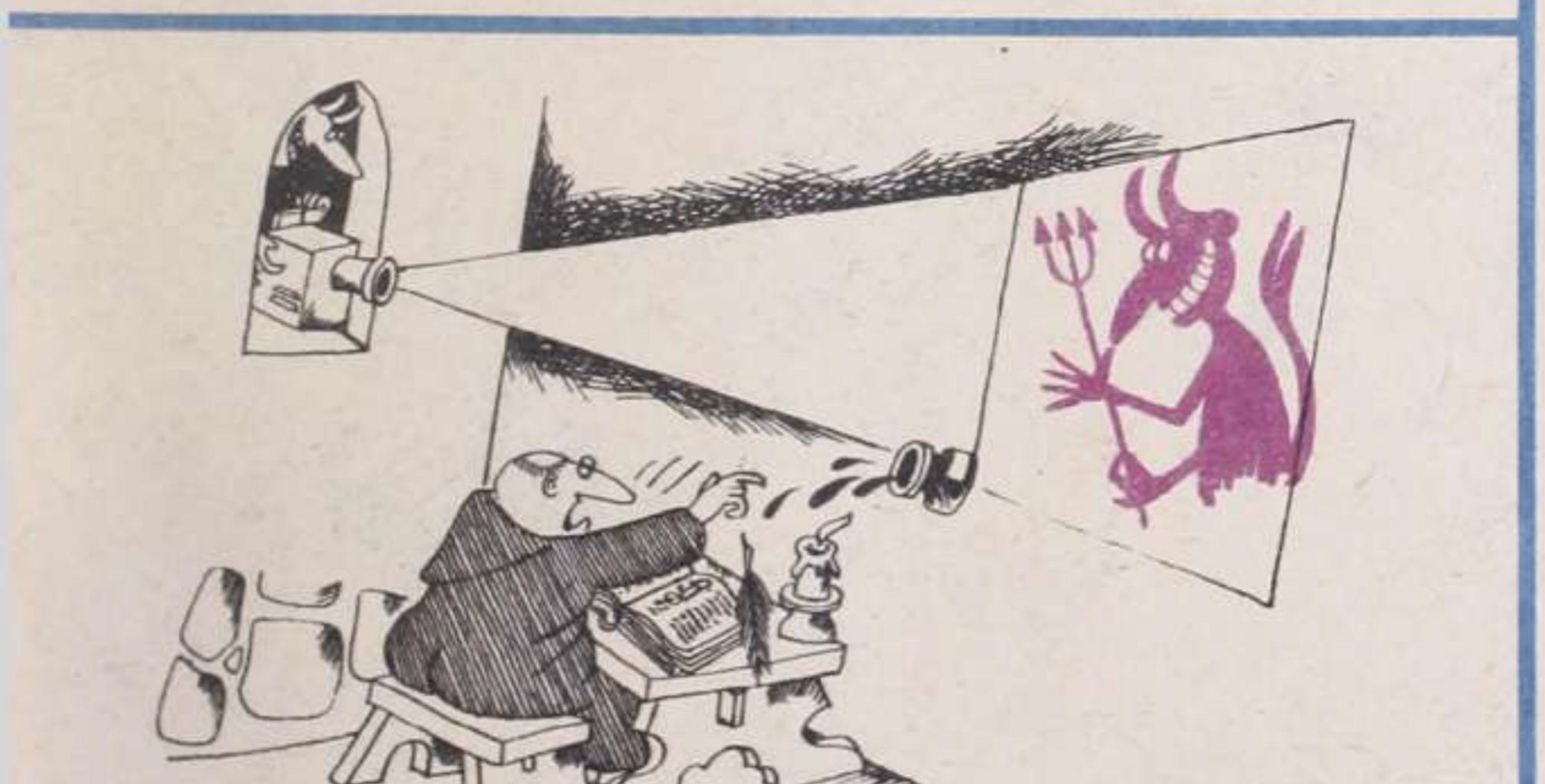
Dietrich Bauer rajzai

NINCS MEGOLDÁS

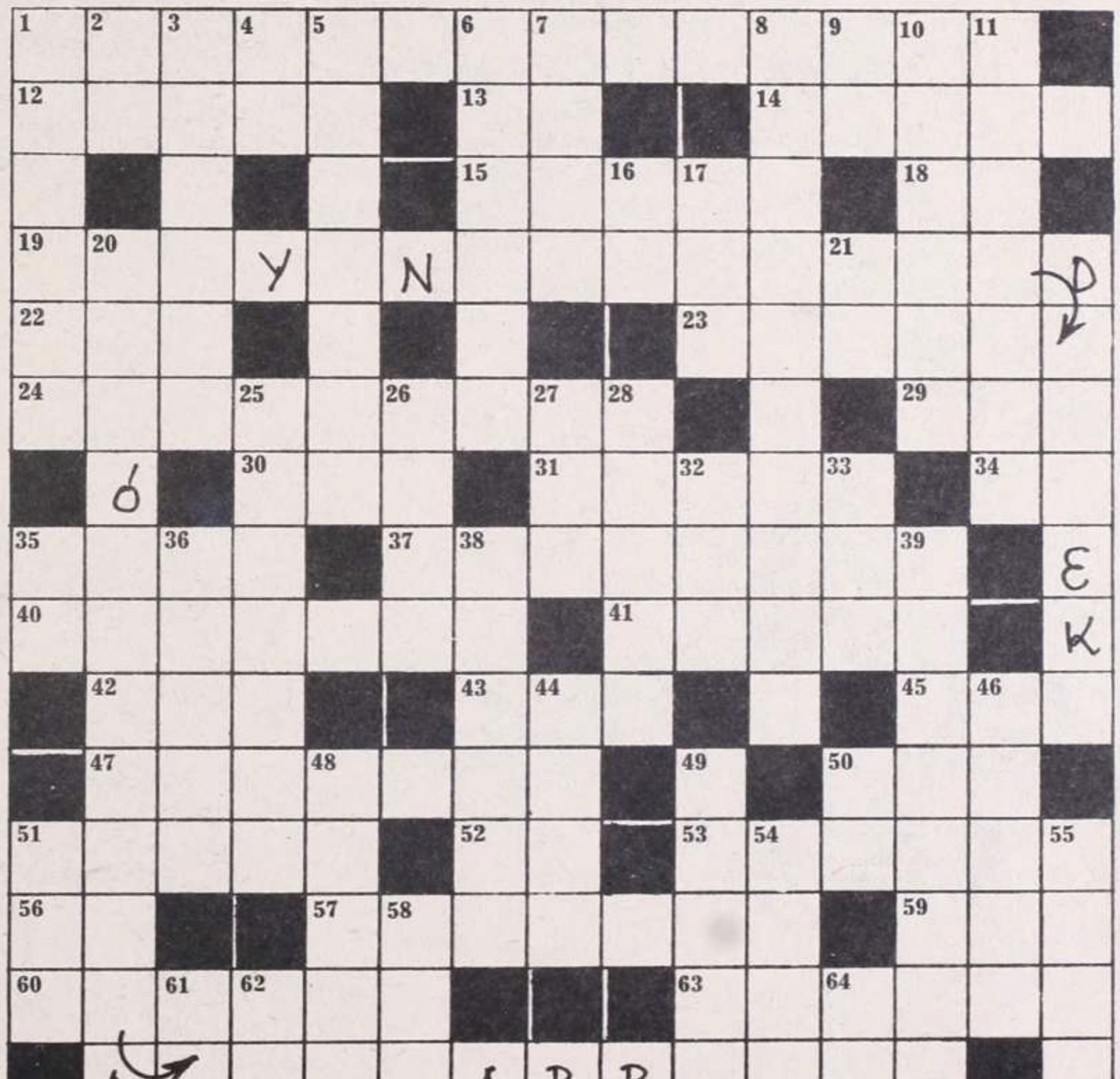
— Doktor úr — panaszolja Kapornainé a körzeti orvosnak — nem tudom mit csináljak... A férjem olyan izgatott az utóbbi időben... — Ne főzzön neki erős kávékat — hangzik az orvos rövid tanácsa. Mire: — Vízszintes 19 — függőleges 20 — feleli Kapornainé. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon legkésőbb november 29-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. A Belkereskedelmi Minisztériumhoz tartozó üzletág
12. Bibliabeli próféta
13. Állat fordítottja
14. Ázsiai állam
15. Német zeneszerző (egyik operája: Iphigénia Aulisban)
18. A. V.
22. A függőleges 50 — névelővel
23. A különösen élénk szín
24. Amerikai filmcsillag
29. Részeshatározói rag
30. Hajdani török rang
31. A magot a földbe
34. L. N.
35. Kémiai elem
37. Makacs, önfejű
40. Nagy, kétfülű korsó az ókori Görögországban
41. A szerelem mitológiai istene
42. Tanács — nem éppen irodalmi szóval
43. Például szenet a tűzre
45. A 31 vízsz. közepe
47. Virágfüzérszerű díszítés
50. T. M. R.
51. Időhatározószó
52. Zeusz kedvese volt
53. Ilyen szerszám például a balta
56. Névelő
57. Könnyű tészta
59. P-vel: fizetőeszköz
60. Valóban, csakugyan
63. Az USA-hoz tartozó félsziget

FÜGGŐLEGES

1. Járványos betegség
2. Igekötő
3. A négerek megvető elnevezése
4. Orosz igen
5. Kötőszó
6. Fedett erkély
7. ....még az ősz Peterdy háza?
8. Kíméletlen egyházi vallató a középkorban
9. P. E.
10. Jugoszláviai kikötő a Duna mellett
11. Az ember utolsó előtti pihenőhelye
16. U. K.
17. Oroszország ura volt
21. Egyszerű gép
25. Az első nő, aki (1935-ben) egyedül átrepülte az óceánt
26. A Mosel mellékfolyója
27. N. V. A.
28. Testrész és dicsérő jelző
32. Kopasz
33. Hím állat
35. Kicsinyítőképző
36. Elővételi jog — jogászi szóval
38. Függöny lóg rajta
39. Régebben: segédtiszti rang a pénzügyőrségnél
44. Az állam jövedelmét szaporítják
46. Hírhedt politikai kalandor a 18-ik században, a vérpadon fejezte be életét (Frigyes)
48. Fizikai munka eszköze
49. Férfinév
50. Személyes névmás
51. A friss zsemle
54. Nagyhírű amerikai egyetem
55. Lehet illat, lehet bűz
58. Jelt ad a karjával
61. ..lantisz
62. Z. O.
64. Az arzén jele

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon; 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
ZATIRIKUS HETILAP. **Felelős kiadó: TILL IMRE**

'erjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél s a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1.)00) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 énzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre),— Ft, egy évre 156,— Ft.
észült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
:.2308/47
elelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
SSN 0134—0611
ndex: 25 504

LEGJOBB AZ EGYENES ÚT

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Minek az a sok macera? Dobja egyenesen a tengerbe.

200—200 forintot nyert:

Fehérvári Sándor, Debrecen, Alvinczi u. 11. 4033
Temesváry Andrea, Bp. Bimbó u. 173/a. 1026
Simándi Anna, Bp. Felsőzöldmáli u. 126. 1026

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

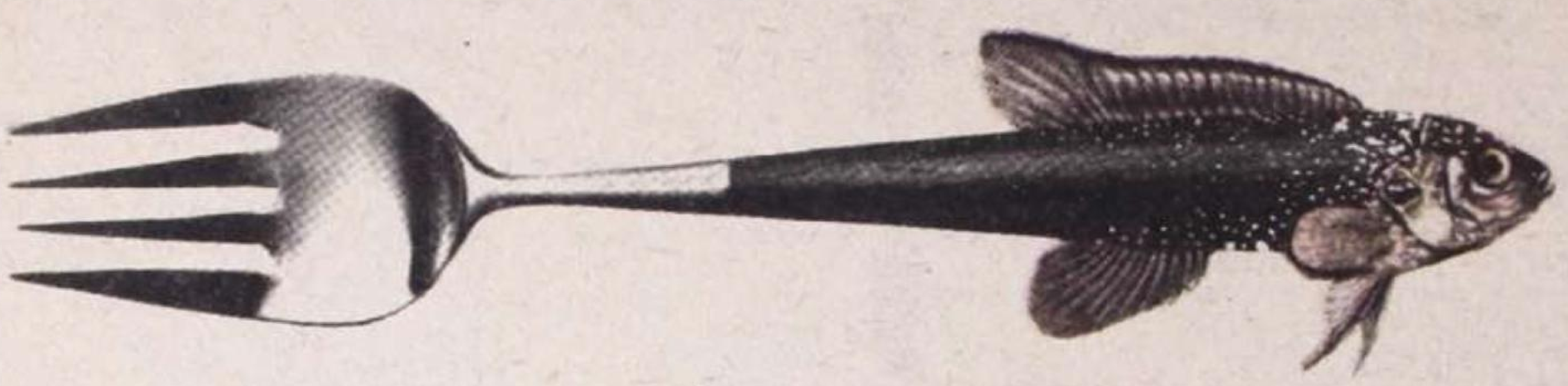
Mikulás minden mennyiségben...

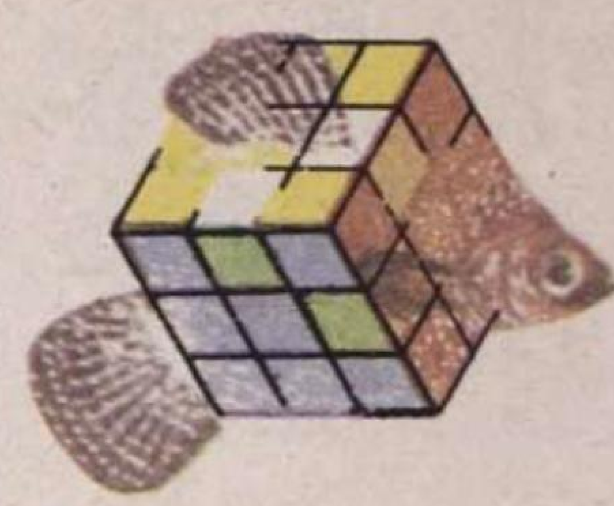
Várnai György: Sport és diplomácia

Peterdi Pál: A Bíró-fiú esete Szegvári Katival

Föld S. Péter: A Mókus-őrs

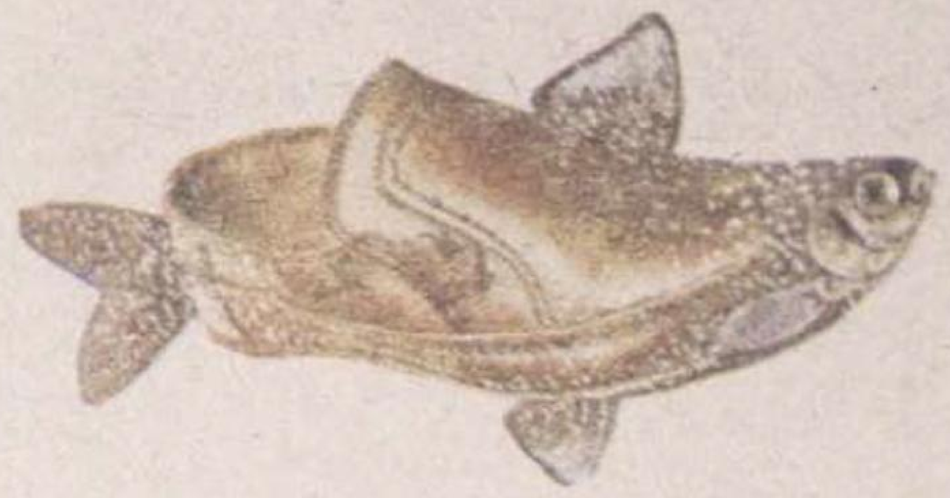
DALLOS JENŐ: AKVÁRIUM SHOW

VILLÁSFARKÚ GUPPI

RUBIK KOCKA GURÁMI

BÚSÓ BÚSA

INFORMÁCIÓ KESZEG

MAGYAR CSUKA

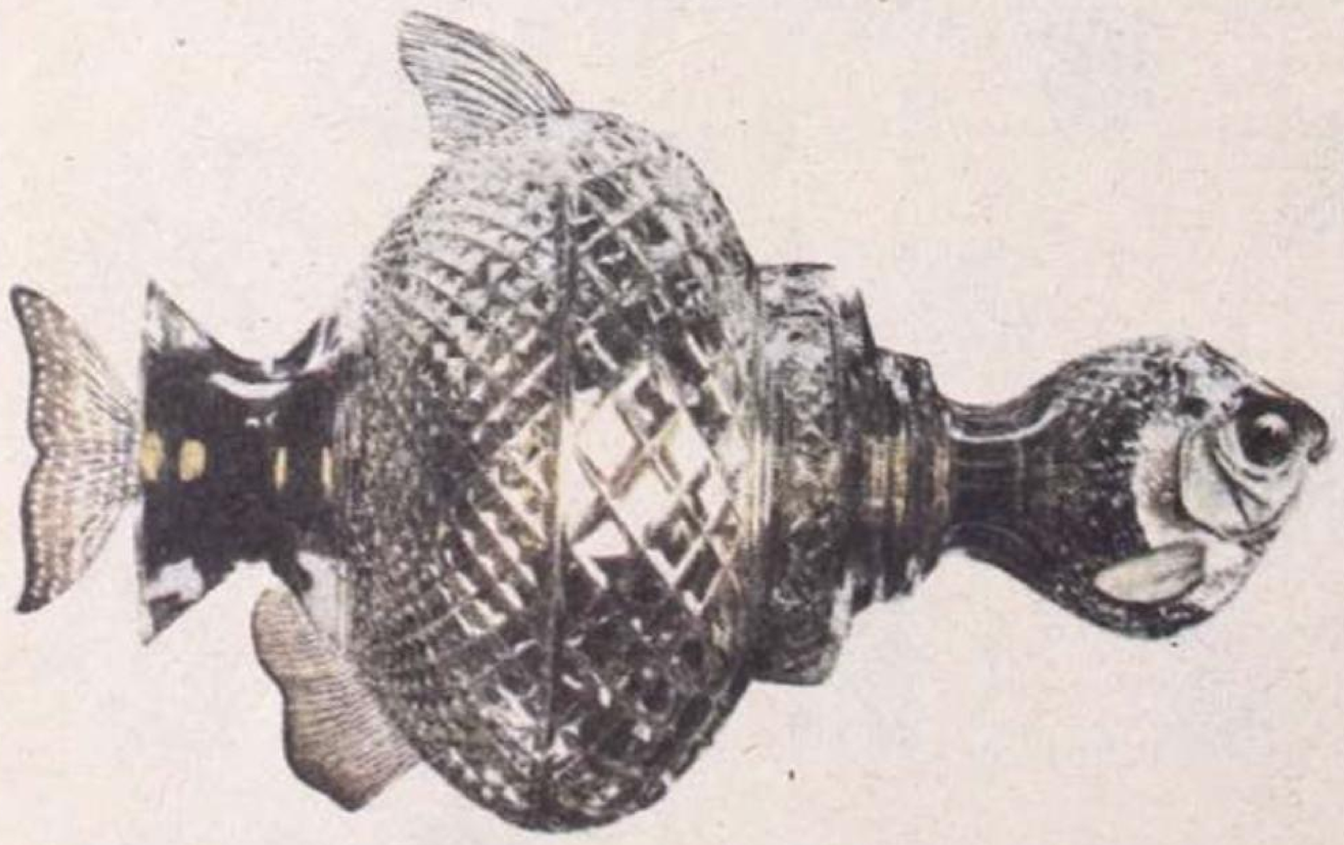

VASARELY ARANYHALAK

SZEX-SÜGÉR

FOCILAZAC

VÉRENGZŐ PIRANHA

ÜVEGHAL

CSUKLÓS HARCOSHAL

VIRSLI MÁRNÁK

BRAZIL VITORLÁSHAL

KIFLIHAL

ZSÁKPONTY